

பிரதி விலை : ரூபா 50.00

கிந்து சாதனம்

(HINDU ORGAN)

புத்தகம் : 128

ஏவிளையியில் வந்தும் பூட்டாதித் திங்கள் தூம் நாள்

17-09-2017

தேதி : 02

அம்பிகை வழிபாடும், ஸ்ரீசக்கர புஜையும்

— நிர்வை. தி. மாநூர்கிரி

அம்பிகை சிதக்னி குண்டத்தில் தோன்றியவள். தேவர் களின் கார்யங் களைச் சிறப்பாகச் சாதிப்பதற்காகவே அவள் இவ்வாறு தோன்றினாள். இவ்வாறு சிதக்னி குண்டத்தில் தோன்றிய அன்னையை எரியோம்பிவழிபடுவதே “சண்டிஹோமம்” போன்றன.

**நவராத்திரி காலத்தில்
அனிலாண்ட கோடி பிரம்மாண்ட
நாயகியை வழிபடுவோம்**

இவ்வாறாக, யாககுண்டத்தில் வளரும் தீயில் உருப்பெற்று எழும் ஸ்ரீசக்கரத்தின் உச்சியில் உள்ள பிந்துவில் அன்னையானவள் பரசிவனின் மதியில் எழுந் தருளியிருக்கிறாள். அவளிடமிருந்து அவனையும், அவளிடமிருந்து அவனையும் பிரிக்க இயலாது.

“மூவர்க்கும் முதற்பொருளாய் முத்தொழிற்கும் வித்தாகி நாவிற்கும் மனதிற்கும் நாடரிய பேரறிவாய் தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும் சித்தர்க்கும் நாகர்க்கும் யாவர்க்கும் தாயாகும் எழில் பரையை

வணங்குவாம்” என்று அபிராமிபட்டர் போற்றுவது போல, எழில் பரையாக, முன்னைப் பழுமைக்கும் மூன்னைப் பழையவளாய், பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையளாய் அவள் அங்கே காமேஸ்வரியாக எழுந்தருளியிருக்கிறாள். இவ்வாறு காமேஸ்வரன் திருமதியில் எழுந் தருளியிருக்கும் அன்னை மஹாத்ரிபுரசந்தரியானவள் நான்கு கரங்கள் கொண்டருள்கிறாள். அங்குசமும் பாசமும் பின்னிருக்கும் கரத்தினும் கரும்பும், பஞ்சபாணங்களும் அவளின் முன் னிரு கரத் திலும் மினிர்கின்றன.

அப் போது, வரம் அருளவும் அபயம் தரவும் கரங்கள் இல்லையே என்றால், அப்பணிகளை அவள் திருவடிகளே அநாயாசமாகச் செய்தருள்கின்றன என்பது சக்தி உபாசகர்களின் நம்பிக்கை.

பிரபஞ்சநாயகி

பரம் பொருள் விமர்சனம் என்ற கண்ணாடியில் தன்னைப் பார்க்கும் போது அப்பரம் பொருளுக்கே “அஹம்பாவம்” ஏற்பட்டு

விடுகிறதாம். அப் போது அப் பரம் பொருள் காமேஸ்வரராகிறார். அம்பிகையோ, காமேஸ்வரி ஆகிறாள்.

இதன் போதே, பிரபஞ்சம் உருவாகிறது. இக்காமவல்லியை உபாசிக்கும் மரபே ஸ்ரீவித்யை யாகும். ஸ்ரீவித்யையின் முக்கிய இடத்தை ஸ்ரீசக்கர உபாசனை பெறுகிறது என்பர்.

ஸ்ரீசக்கர மத்தியில் ப்ரம்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன், மஹேஸ்வரன், ஆகியோரைக் கால்களாகவும், சதாசிவனைப் பலகையாகவும் கொண்ட பஞ்ச ப்ரம்மாசனத்தில் “ஸர்வானந்தமயபீடம்” என்கிற பிந்து வாடவமான மஹா பீதத்தில் காமேஸ்வரனின் இடது மாடியில் அன்பு வாடவமான பாசத்தையும், கோபமாகிய அங்குசத்தையும், மனமாகிய கரும்பு வில்லையும், ஜந்து தன்மாத்திரைகளைக் குறிக்கும் பஞ்சபாணங்களையும் ஏந்தியவளாக ஸ்ரீமத் லலிதா மஹாத்ரிபுர சுந்தரி எழுந்தருளியிருப்பாள் என்று சாக்த தந்திரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

சிவானந்தப் பேரநுளி முக்தி தநுபவள்

சாக்தர்களுக்கு மட்டுமல்ல, சைவர்களுக்கும் அன்னை வழிபாடு முக்கியமான ஒன்றாக விளங்குகிறது. “சிவஞானப் பிரதாயினி” என்பது அம்பாளின் திருநாமங்களுள் ஒன்று. சிவஞானப்பேற்றைத் தந்து முக்தி அருஞும் சிறப்புடையவள் அவளேயாம்.

ஆக, அன்னையை இவ்வாறு மனதில் கற்பித்து, மனச்சுத்தி பேணி, வைதீக மரபின் வண்ணம் அக்னியிலும், ஆகம மரபின் வண்ணம் விக்கிரகத்திலும், தாந்திரீக மரபின் வண்ணம் ஸ்ரீசக்கரத்திலும் ஆவாஹித்து வழிபடுவர். இவ்வாறு சாக்த தந்திர மரபின் வண்ணம் வழிபடுவது என்பதும் தமிழகத்தின் மிகப் பழமையான வழிபாட்டு மரபுகளுள் ஒன்று. திருமந்திரம் தந்த திருமூலர் பெருமானே இவ்வழிபாட்டு மரபு பற்றி விளக்கிச் சொல்லியிருக்கின்றமையை காண்கிறோம்.

“க்கராதி ஓரைந்தும் காணிய பொன்மை
அகராதி ஓராறு அத்தமே போலும்
சக்ராதி ஓர்நான்கும் தாள் சுத்தவெண்மை
ககராதி மூவித்தை காமிய முக்தியே”
(திருமந்திரம்- புவனாபதி சக்கரம்)

அறுபத்து நான்கு உபசாரங்களை அளித்து அன்னையை வழிபடுவர். இவற்றை எல்லாம் ஸ்ரீசக்கர

சிம் மாசனத் தில் எழுந்தருளியிருக்கிறவளாக, அன்னையைப் பாவித்து அளித்து வழிபடுவதும் சிறப்பானதாகும்.

செம்மை சார் மரபின் வழியே ஸ்ரீசக்கரபூஜை அம்பிகையை ஸ்ரீசக்கரம் என்ற யந்திரத்தின் நடுவில் பிந்துவில் எழுந்தருளச் செய்து, அவள் பரிவார தேவதைகளை அன்னையை நோக்கி அவளைச் சுற்றி ஒவ்வொரு கோணங்களில் எழுந்தருளியிருப்பதாகப் பாவித்து வழிபடுவதே ஸ்ரீசக்கரபூஜையாகும்.

பூஜா மந்திரத்தாலும் ஆசமனத்தாலும் தூய்மை செய்த ஒருவர் குருவழிபாடு புரிந்து சங்கல்பித்துக் கொண்டு, தேகரட்சை செய்து கொள்ள வேண்டும். தேவி எழுந்தருளும் ஸ்ரீசக்கரத்தினைச் சுற்றிலும் மதில்களாகவும், கோட்டைகளாகவும், நாற் பத்து நான்கு வரிசைகளை பாவனையுடன் பூசிக்க வேண்டும். இதுவே ஸ்ரீசக்கர பூஜையின் முதலம் சமாகச் சொல்லப் பெறுகிறது.

அடுத்துப் பூஜை செய்பவர் தமது பெளதீக உடலை மந்திரங்களின் மூலம் தெய்வீகமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். விக்நோத்ஸாரணம் என்கிற விக்னங்களை நீக்கிடும் வழிபாட்டையாற்ற வேண்டும். இதன் பின், தெய்வீகச் சரீரமெங்கும் தேவர்களை ஆவாஹித்துத் தெய்வமயமாகச், சக்தி மயமாகத் தன்னையும் தன்னைச் சுற்றியிருக்கிற இடத்தையும் சாதகன் அமைத்துக் கொள்கிறான்.

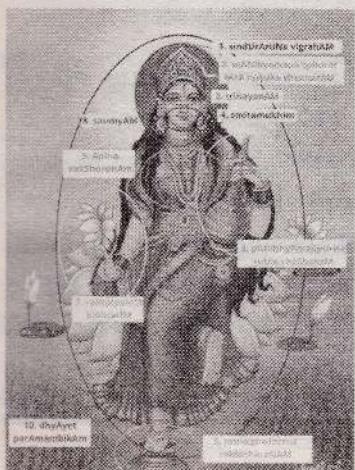
உடம் பில் மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுக்தி, ஆக்ஞா என்கிற ஆறு சக்கரங்களையும் எழுப்பி தேவதைகளை நியாசம் செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறு பதினெட்டு வகையான நியாசங்கள் உள்ளன. இப்படியெல்லாம் தன்னை சுத்தி செய்து தெய்வீகப்படுத்திக் கொண்டிடின்னரே, ஒருவர் ஸ்ரீசக்கர பூஜையினுள் நுழைகிறார். ஸ்ரீசக்கர பூஜையில் பாத்திரங்கள் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. கலச பாத்திரம், சாமான்யார்க்கிய பாத்திரம், குரு பாத்திரம், சுத்தி பாத்திரம், விசேஷார்க்கிய பாத்திரம், அவி பாத்திரம், பலி பாத்திரம், ஆத்மபாத்திரம், இவ்வாறாக அப்பாத்திரங்கள் பல்திறந்தன. அவை பூஜையின் ஒவ்வொரு நிலைகளில் சாதகனால் பாவிக்கப் பெறுகிறது.

உள்ளக் கமலத்தில் உறையும் உன்னதமானவளை. மாணசீகமாக, உள்ளே, அந்தராத்மாவில் பூஜித்துப் பின்னர், சுழு முனை வழியே பிரமரந்திரம் வரை கொண்டு சென்று, உபசாரங்கள் வழங்கி நாசித்து வாரத்தின் வழியே திரிகண்டமுத்திரையில் குவித்து, புஷ்பாஞ்சலியுள் புகுவித்து, புறத்தே அமைந்துள்ள ஸ்ரீசக்கர மஹாயந்திர மத்தியில் ஆவாஹனம் செய்வர்.

சதுஷ்ஷிஷ்ட உபசாரங்கள் என்ற அறுபத்து நான்கு உபசாரங்களை அன்னைக்கு வழங்கிப் பூஜித்து, அம்பாளைச் சுற்றி எட்டெட்டு வரிசையில் சேரும் ஆவரண சக்திகளை பூஜிப்பர். இது பரிவாரார்ச்சனை என்று குறிப்பிடப்பெறும். நிறைவாக, நவாவர்ண பூஜையும், லலிதா சஹஸ்ரநாம அல்லது திரிசதி நாம அர்ச்சனையும், நைவேத்தியத்துடன் விசேட பூஜையும் செய்வர். அதன் பின் பலிதானம், சுவாளினீ பூஜை என்பவற்றினையும் ஆற்றுவர்.

எம் தாயே, நாயோம் தவரே செய்யினும் பொறுத்தருள வேண்டும். என்று விண்ணப்பம் செய்து பூஜாபலனையும் நிறைவில் அன்னையின் வரதஹஸ்தம் என்ற வரமருஞும் இடது திருக்கரத்தில் சமர்ப்பிக்கப் பெற்று சக்கரபூஜை நிறைவு பெறும்.

ஸ்ரீசக்கர உபாசனையில் பயமும், பயனும், அருளும்

ஆதிசங்கரபகவத்பாதர் ஸ்ரீசக்கர வழிபாட்டை சீரமைத்துப் பரவச்செய்தார் என்பது நம்பிக்கை. ஸ்ரீவித்யோபாசனை என்று போற்றப் பெறுகிற ஸ்ரீசக்கர வழிபாடு இன்று சக்தி வழிபாட்டாளர்களிடம் சிறப்புற்று விளங்குகிறது.

ஆதிசங்கரபகவத் பாதர் சிருங்கேரியில் சக்கரத் தின் மீது சாரதா தேவியைப் பிரதிஷ்டை செய்திருப்பதாகச் சொல்லுவர். காஞ்சியில் காமகோடி பீட வாசினியாக எழுந்தருளியிருக்கிற அன்னை காமவல்லி முன்பாக ஆதிசங்கரர் ஸ்ரீசக்கரபூஜை செய்திருக்கிறார்.

சிதம்பரத்தில் ஆடவல்ல பெருமானின் வலப்பக்கத்தில் சிவசக்கரமும் சக்தி சக்கரமும் இணைந்து சம்மேளனமாக இருக்கிறது. இதனையே சிதம்பர ரகசியமாக வழிபடுகிறசிறப்பும் அமைந்திருக்கிறது. அன்னை சிவகாமி சந்நதியில் சிறப்பான ஸ்ரீசக்கரம் ஒன்று அமைந்திருப்பதாகவும் குறிப்பிடுவர்.

திருக்குற்றாலத்தில் ஸ்ரீசக்கரபீடம் இருப்பதாயும், திருப்பெருந்துறை ஆவுடையார் கோயிலில் அம்பாள் சந்நதியில் ஸ்ரீசக்கரமே பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்றிருப்பதாகவும் (அம்மைக்கு இங்கு திருவருவம் இல்லை) திருவானைக்காவில் அகிலாண்டநாயகியின் காதணிகளில் ஸ்ரீசக்கரம் பொறிக்கப்பெற்றிருப்பதாகவும் குறிப்பிடுவர். இவ்வாறாக, தேவாரப் பாடல் பெற்ற புகழ்மிக்க சிவஸ்தலங்களிலும் அன்னையின் ஸ்ரீசக்கரம் சிறப்புடன் வழிபாடு செய்யப் பெற்று வருகிறது.

ஸ்ரீவித்யா உபாசனையை நன்கு நெறிப்படுத்தியவர் களில் ஆதிசங்கர பகவத்பாதர், வித்யாரண்யர், நீலகண்டர், பாஸ்கரராஜர் ஆகியோர் முதன்மை பெறுகின்றனர்.

ஸ்ரீசக்கரம் கைலாசப் பிரஸ் தாரம், மஹா மேருப்ரஸ் தாரம், அர்த்தமேரு பிரஸ் தாரம், பூபிரஸ்தாரம் எனப்பலவகை உண்டென்பர். இலங்கையில் பல பெரியவர்களுடன் பேசியதில் சிலர் ஸ்ரீசக்கர வழிபாடு பற்றி சிறிது அச்சம் கொள்கின்றனர். தொடர்ச்சியாகச் செய்ய வேண்டிய வழிபாடு என்றும் விதிமுறை வழுவாது செய்ய வேண்டிய வழிபாடு என்றும் இது குறித்து அவர்களின் அச்சம் இருக்கிறது.

இன்னொரு நூலைன்றில் படித்ததில் அதில், ஸ்ரீசக்கிரோபாசனையைச் செய்பவர்கள் மனச்சலனம் இல்லாதவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் திரிபுராசங்காரத்தின் பின் திரிபுராரியான பரமேஸ்வரனே ஸ்ரீசக்கர ரூபினியாக, தேவியாக இருக்கிறார் என்றும் கண்டிருந்தது. ஆனால், இந்தியாவில் தற்போது ஸ்ரீசக்கர பூஜை பலராலும், பல நிலைகளிலும் சுருக்கமாகச் செய்யப் பெறக் காண்கிறேன். அங் கெல்லாம் பெரியளவில் ஆசார மரபுகள் பேணப்படுவதாகவோ, அச்சம் கொள்வதாகவோ, தெரியவில்லை. கடைகளிலும் சிறியனவாயும், பெரியனவாயும் பல ஸ்ரீசக்கரங்கள் விற்பனைக்கு இருக்கக் கண்டேன்.

வழிமையான யந்திரங்களில் எழுத்துக்கள் நிறைய இருக்கும். ஸ்ரீசக்கரத்தில் எழுத்துக்கள் இருப்பதில்லை. ஸ்ரீசக்கரம் பண்டைய இந்துக்களின் பாரத நாட்டினரின் கேத்திரகணித அறிவையும், ஆற்றலையும், விஞ்ஞான உணர்வையும் காட்டுவதாயும் சில ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். சக்கர ராஜாவாக இருப்பதால் ஸ்ரீசக்கரத்தை க்கரராஜம் என்றும் போற்றுவார்.

தத்தாத்திரேயர் வழி நின்று பரசுராமர் ஸ்ரீவித்யையைக் கற்றுப் பரப்பிப் பின் தன் சீட்ரான ஸ்ரீமேதஸ் வழியே நமக்கு இன்று கிடைத்திருக்கிற நூலாகப் பரசுராம கல்பத்தைக் குறிப்பிடுவார். இதன் வழியே இன்றைய தென்கத்துச் ஸ்ரீசக்கர வழிபாடுகள் நடைபெறு வதாகவும் தெரிகிறது.

சீராக முறைப்படி ஸ்ரீவித்யையை அனுசரித்து ஸ்ரீசக்கரபூஜை செய்பவர் யோகமும், குரு பலனும்,

கிடைத்து பரம ரஹஸ்யங்களை அறிந்து தேவியின் விஸ்வரூபக் காட்சியைப் பெறுவார் என்று குறிப்பிடுவார். பால்கரராஜர் போன்ற முக்கிய ஆச்சார்யார்களின் வரலாற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடுவார்.

எழுத்தில் முன் னேஸ் வரம், நயினாதீவு, தெல்லிப்பள்ளி, நல்லூர் சிவன்கோயில் போன்ற பல இடங்களில் பாரம் பரியமாக ஸ்ரீசக்ரபூஜை நடைபெறுகிறது. பேராசிரியர் கா.கைலாசநாதக் குருக்கள் முதலிய சிவாச்சார்யர்கள் பலரும் பிற பெரியவர்களும் ஸ்ரீவித்யா உபாசகர்களாக திகழ்ந்து வந்துள்ளனர்.

ஆக, சக்கரசக்தியாக நின்றருளும் அன்னையை பற்றிய சிந்தனைக்கு வித்திட்டு, இச்சாரதா நவராத்திரிப் புண்ணிய காலத்தில், இது தொடர்பான சிந்தனை பெருகப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

பஞ்சகவ்யம்

ஓரு பகவின் பாலோடு, அதே பகவின் மூலம் பெறப்பட்ட தயிர், நெய், சாணம், கோஜலம் இவற்றை கலந்து, ஆகம மந்திரங்களால் அபிமந்தரித்து இறைவனுக்கு அபிஷேகம் செய்வது மிகுந்த சிவபுண்ணிய பலனை அளிக்கவல்லது.

“கவ்யம்” என்ற சொல்லுக்கு கோ, பக, ஸ்ரீ என்று பொருள். பஞ்சகவ்யம் என்றால் பகவினுடைய ஜந்து பொருள்கள் என்பதாகும். ஆகமம், க்ஷீரம் ததி கிருதம் சைவ கோழுத்ரம் கோமயம் ததா, பஞ்சகவ்ய மிதி புரோக்தம் பூஜேத் பிரம்ம பஞ்சகை என்று உரைகின்றது.

பஞ்சகவ்யத்தில்,

ப.....என்றால் பாபநிவாரணம், ச.....ஆண்மசுத்தி, க.....பிறவிநீக்கம், வியம்...மோட்சம்.

எனவே மலத்தை நீக்கி ஆண்மாலை சுத்தப்படுத்தி பிறவியை ஒழித்து மோட்சத்தை அளிப்பது என்று பொருள் கொள்ளலாம். பஞ்சகவ்யம் ஆண்ம சுத்தியை அளிப்பது என்பதாலதான், இல்லங்களில் நடைபெறும் விசேஷங்களில் பஞ்சகவ்யம் பூஜித்து உட்காள்தரப்படுகின்றது. பஞ்சகவ்யம், ,நந்தா, சுசிலா, சுரபி, சுமனா, சுபத்ரா என்ற தேவலோகத்தில் இருந்து பூமிக்கு வந்த பக்ககளிடமே பெறவேண்டும் என்பதால், இப்பக்ககளின் மரபாக விளங்கும் நாட்டு மாடுகளில் இருந்து பெறப்படும் பஞ்சகவ்யமே புண்ணியத்தை அளிக்கவல்லது. மிக குறைவான அளவில் பஞ்சகவ்யம் கிடைத்தாலும், முயற்சிசெய்து நாட்டுப்களின் மூலம் பஞ்சகவ்யம் பெற்று அபிஷேகம் செய்தலே சரியானது, முறையானது. திருமுறைகளில் பல இடங்களில் இறைவன் பஞ்சகவ்ய (ஆன் அஞ்சு) அபிஷேகம் சிறப்பித்து படிப்பட்டுள்ளது.

சைவ பரிபாலன சபை நடாத்திய மாணிக்கவாசகர் குருபூசை நிகழ்வில்

நாம் சைவர்களா? நெந்துக்களா?

இலங்கை ஜயப்ராஜ்

உலகம் விந்தையானதாப் மாறியிருக்கிறது

உயிர்ப்பிறவிகளில் உயர்பிறவிகள் என்று சொல்லப்படுபெர்களான மனிதர்கள், தம் ஆணவு முனைப்பால் ஆயிரமான சர்ச்சைகளைக் கிளப்பி, உலகத்தைச் சர்ச்சைகளின் களஞ்சியமாய் ஆக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். உயர்தல் நோக்கமான உண்மைத் தேடலை விடுத்து, வெற்று வாதங்களில் வீண் பொழுதுபோகுதல், மானுட்டதம் வழக்கமாகி விட்டது. அந்த வழக்கத்திற்கு நம்மவர்களும் விதி விலக்கல்லராம்.

இங்கு தமிழர்களின் வாழ்வே, விடைதெரியா வினாவாக ஆகியிருக்கும் இவ்வேளையில், ஒற்றுமையோடு இருக்க வேண்டிய இவர்கள், குழுக்கள் அமைத்து கோளாறியற்றி வருகிறார்கள். இனம், மதம், ஜாதி என இவர்கள் வகுத்த பல குழுக்களால், ஏலவே பாழ்ப்பட்டுக் கிடக்கிறது இத் தேசம். இந்த இலட்சணத்தில், தமிழர்களில் பெரும்பான்மையோர் பின்பற்றும் சமயத்தார் சிலர், தமது சமயத்தின் பெயர் பற்றியே, பிரச்சினையைக் கிளப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தாம் இந்துக்களா, சைவர்களா என்பதுவே அப் பிரச்சினையாம்.

வழக்கைத் தலையன் சிறைத்தலைப் பற்றிக் கவலைப் படுமாப் போல், சமய வாழ்வு இளையோரிடம் நலிந்து கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில், சமயத்தின் பெயர் பற்றி சில பெரியமனிதர்கள் தற்காங்கள் நடத்துகிறார்கள். தத்தம் குறைஅறிவு கொண்டு அவர்கள் நடத்தும் சர்ச்சைகளால், உள்ள சமயவாழ்வும் கெட்டுப் போகும் முன்பாக, அவ்விடயத்தைத் தெளிவுறுத்தி முற்றுப்புள்ளி வைக்கவே, இக்கட்டுரையை வரையத் தொடங்குகிறேன்.

இலங்கையில் நாம் பின்பற்றும் சமயம், இந்துசமயமா? சைவசமயமா? எனும் சர்ச்சையில், ஒரு சாரார் அது இந்து சமயமே என்றும், மற்றொரு சாரார் அது சைவசமயமே என்றும் தர்க்கித்து வருகின்றனர். நாம் பின்பற்றும் சமயத்தின் சரியான பெயரைக் கூட்ட தெரியாத, வெட்கக்கேடான நிலையில் நாம் இருக்கிறோம்.

இந்த சர்ச்சையின் அடிப்படையே கூட, சிலபேருக்கு விளங்காமல் இருக்கலாம். அவர்களுக்காக ஒரு சின்ன அறிமுகம். சைவம், வைணவம், சாக்தம், காணபத்தியம்,

கௌமாரம், சௌரம் எனும் ஆறு பிரிவுகள், நம் சமயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதை வைத்தே நாம் பின்பற்றும் சமயம் எது என்பது பற்றியதான், சர்ச்சை பிறந்திருக்கிறது. அச்சர்ச்சை பற்றி ஆராய்வதன் முன், இவ் ஆறு பிரிவுகளுக்கு மான வித்தியாசம் யாது? என்பது பற்றி அறிதல் அவசியம்.

சிவனை முழுமுதலாய் ஏற்றுக்கொண்ட சமயத்தைச் சைவம் என்றும், திருமாலை முழுமுதலாய் ஏற்றுக்கொண்ட சமயத்தை வைஷ்ணவம் என்றும், சக்தியை முழுமுதலாய் ஏற்றுக்கொண்ட சமயத்தைச் சாக்தம் என்றும், விநாயகரை முழுமுதலாய் ஏற்றுக்கொண்ட சமயத்தைக் காணபத்தியம் என்றும், முருகனை முழுமுதலாய் ஏற்றுக்கொண்ட சமயத்தைக் கொண்ட சமயத்தைக் கொண்ட சமயத்தை வெற்றுக்கொண்ட சமயத்தை சௌரம் என்றும் சொல்வார்கள். விடயம் இவ்வளவே.

அது என்ன முழுமுதற்கடவுள் என்று கேட்கிறீர்களா? வேறொன்றும் இல்லை. பலதெய்வ வழிபாடுகள் பற்றிச் சொல்லும் ஒரு சமயத்தில், எத்தெய்வம் மற்றைத் தெய்வங்கள் எல்லாவற்றிற்கும், முதலாகவும் முழுதாகவும் இருக்கிறதோ, அதுவே அச்சமயத்தின் முழுமுதற் தெய்வமாம்.

இனி நாம் சர்ச்சைக்குள் நுழையலாம். உண்மையில், நம் நாட்டில் பெரும்பாலும், நாம் சிவனையே இஷ்ட தெய்வமா யும், முழுமுதற் கடவுளாயும் வழிபட்டு வருகிறோம். சிவனைப் பரம்பொருளாய் ஏற்றுக்கொண்ட சமயமே சைவசமயமாம். அதனால் நாம் அனைவரும் சைவசமயிகள் தான் என்பதில், ஜயத்திற்கு இடமில்லை. எனினும் நாமும் திருமால், சக்தி, முருகன், கணபதி, சூரியன் எனும், தெய்வங்களையும் வழிபாடுவே செய்கிறோம். அப்படியிருக்க நாம் பின்பற்றும் சமயத்தை, சைவசமயம் என்று தளித்து எப்படிச் சொல்லலாம்? கேள்வி பிறக்கும்.

நான் முன் சொன்ன ஆறுசமயங்களும், வேதத்தையே தம் முதல் நூலாய்க் கொண்டவை. அதனால் அவை ஒன்றுக் கொண்டு உறவானவை. எனவேதான் குறித்த ஒரு கடவுளை, முழுமுதலாய்க் கொண்ட இவ் ஆறு சமயங்களிலும், மற்றைய தெய்வ வழிபாடுகளும் இருக்கின்றன. அப்படியாயின் இது இன்ன சமயம் என்று பிரித்தல் எங்கனமோ எனின், முன் சொன்னாப்போல், நாம் எந்த தெய்வத்தைப் பரம்பொருளாய் ஏற் கிறோமோ. அதைக் கொண்டே அம் முடிவு

எடுக்கப்படுகிறது. அவ் அடிப்படையில் நாம் பிற தெய்வங்களையும் வழிபடினும், சிவனையே முழுமுதல் தெய்வமாக்க கொண்டு வழிபடுவதால், இலங்கை பூராகவும் கிருப்பது, சைவசமயம் தான் என்று ஜயமின் றி நிச்சயிக்கலாம்.

இலங்கையில் உள்ள திருமால் கோயில்களிலும், ஆரம்ப காலத்தில் விபூதியே பிரசாதமாய் வழங்கப்பட்டு வந்தது. நம் சைவசித்தாந்தம், திருமாலை சிவனின் நவபேதங்களில் ஒன்றாகவும், சிவ அம்சம் கொண்ட காத்தல் தெய்வமாகவும் குறிப்பிடுகிறது. அவ் அடிப்படையிலேயே இங்குள்ள விண்ணு கோயில்களும், சைவக்கோயில்களாய்க் கருதப்பட்டன. அதுபோலவே பிறதெய்வ வழிபாடுகளுமாம்.

சைவசித்தாந்திகள் என்று தம்மைப் பறைசாற்றி நிற்கும், சில போலித் தத்துவவாதிகள், மேல் உண்மை தெரியாமல், திருமாலைக் கும்பிட்டாலே அவர்கள் வைஷ்ணவர்கள் என்று, முத்திரை குத்த முனைந்து வருகிறார்கள். அங்ஙனம் அவர்களால் முத்திரை குத்தப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன். அவர்தம் அறியாமையைப் பறந்தள்ளுவோம்.

இலங்கையர்கள் தமது தோத்திர நூலாக, திருமுறைகளையும், சாத்திரநூலாக சைவ சித்தாந்தத்தையுமே, காலா காலமாக ஏற்றுப் பின்பற்றி வருகின்றனர். திருமுறைகளும், சித்தாந்த சாத்திரங்களும், சிவனையே முழுமுதற் தெய்வமாய் வலியுறுத்துகின்றன. ஆதலால் ஈழத்தவர்களாகிய நாம் சைவசமயிகளோயாம். இதில் எந்தக் குழப்பத் திற்கும் இடமில்லை.

இன்று திருமுறைகளைத் தோத்திரமாகவும், சைவ சித்தாந்தத்தை சாத்திரமாகவும் கொள்ளாது, பகவத்கீதை போன்ற நூல்களைத் தோத்திரமாகவும், வேதாந்த தத்துவத்தை தமது சாத்திரமாகவும் கொண்ட, பல சமய அமைப்புக்கள் மௌலிகியல்ல, நம் மண்ணில் புகுந்து வேறோட்ட தொடர்க்கிழுள்ளன. அத்தோத்திரமும் சாத்திரமும் தவறானவை அன்றாம். ஆனாலும் சைவ சாத்திர, தோத்திர நூல்களைப் பின்பற்றி, ஒருமித்து வாழ்ந்த மக்களிடையே, வேறுபட்ட சமய அமைப்புக்கள் புகுந்தால், நிச்சயம் அது பூசல்களுக்கு வழிவகுக்கும்.

முன்னைய வலிய யாழிப்பாணம் வேற்றுத் தத்துவக்காரர்களை, உள் நுழையவிடாமலே வைத்திருந்தது. இன்றைய பலயீனப்பட்ட யாழிப்பாணத்துள், மௌலிகியல்களைக் கொள்கையினரும், வேறு வேறு அமைப்புக்களின்

பெயர்களோடு, உள் நுழையத் தொடர்க்கிலிட்டனர். அங்ஙனம் உட்புகுந்தால், இத்தத்துவங்களுள் எது உயர்ந்தது என்பதான், சர்ச்சைகளும், மோதல்களும் உருவாகி, அவை வீணாக நம் முத்தி வழியை தடைசெய்யுமாம். அதனால் ஈழத்தவர் முன்பு போலவே, “ஒருவனைப் பற்றி ஒருக்கத்திரு” என்றாற் போல, சைவ சாத்திரத்தையும், தோத்திரத்தையும், மரபுவழி பின் பற்றி சைவர்களாய் வாழ்வதே உயர்ந்ததாம்.

சைவம் தான் நமது சமயமாயின், இந்துக்கலாசார அமைச்ச என்றும், இந்துக்கல்லூரி என்றும், இந்துமாமன்றம் என்றும், நம் சமய நிறுவனங்களுக்குப் பெயர் கூட்டப்பட்டதேன்? என்று கேள்வி பிறக்கும். இக்கேள்விக்கு தெளிவுறப் பதில்காண்பது அவசியம்.

நான் முன் சொன்ன ஆறுசமயப் பிரிவுகளுக்குள், இந்துசமயம் என்ற ஒரு பிரிவின் பெயர் இருக்கவில்லை. அப்படியிருக்க இந்து சமயம் என்ற ஒரு பிரிவு, நம் சமயத்திற்குள் எங்கிருந்து வந்தது? கேள்வி பிறக்கும்.

இவ்விடத்தில் தான், இந்துசமயம் என்ற பெயர்பற்றி. நாம் ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. இப்பெயர் எவரால் உரைக்கப் பட்டது? இது யார் யாரைக் குறிக்கிறது? என்பது பற்றியெல்லாம், சற்று உள்நுழைந்து தேடுவோம்.

இவ் விடயம் பற்றி ஆராய்வதற்கு முன்பாக, வேறு சில விடயங்களைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. வேதமே நம் சமயத்தின் முதல்நூலாம். வேதம் பலதெய்வங்களையும் பாராட்டி உரைக்கின்றது. ஆனால், வேதத்தில் இன்ன தெய்வம் தான் பெரிய தெய்வம் என்பதான, கருத்து ஏதும் இல்லை. அது சுகல தெய்வங்களையும் ஒரே பரமாத்மாவின், வேறுபட்ட வாழவங்களாகத்தான் ஏற்றத்தாழ்வில்லைமல் சொல்கிறது. ஓரிடத்தில் எல்லாம் சிவரூபமே என்றும், மற்றோரிடத்தில் எல்லாம் விண்ணுரூபமே என்றும், இன்னோரிடத்தில் வர்னனே பரமாத்மா என்றும் அது பேசும். “அப்படியாயின் வேதக்கருத்தில் குழப்பம் இருக்கிறதா?” என்று, கேள்வி பிறக்கும்-நிச்சயம் அங்ஙனம் இல்லையாம். வேதத்தைப் பொறுத்தவரை, ஒரே உண்மைக்குப் பலபெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டது என்பதே, அதன் முடிந்த முடிவு. ஏகம் ஈத் விப்ரா: பஹ்தா வதந்தி என்று, அது தன்கருத்தைத் தெளிவாய்ச் சொல்கிறது.

வேதம் இப்படிச் சொல்லியிருப்பினும், வழிபட்டேர், தம் பற்றுதல் காரணமாக, தத்தம் இஷ்டதெய்வங்களையே பரம்பொருளாய் உரைத்து, தம்முள் பிரிவு கண்டனர்.

இங்ஙனம் எழுந்த குளுபடிகளால், ஏற்பட்ட பூசல்களைத் தீர்க்க, ஆதிசங்கரர் ஷண்மத ஸ்தாபிதம் செய்தார்.

சைவம், வைஷ்ணவம், சாக்தம், காணபத்தியம், கௌமாரம், சௌரம் ஆகிய, இந்த ஆறு சமயவழிகளையும் சுத்தப்படுத்தி வைதீகமாக ஆக்கிக் கொடுத்து, இன்னொரு தெய்வத்தை நிந்திக்காமல், தத்தம் இஷ்ட தெய்வத்தை அவரவர் சுதந்திரமாய் வழிபடவே, சங்கரர் ஷண்மத ஸ்தாபனத்தைச் செய்தார் என்பர்.

ஆதிசங்கரர் வகுத்த, வேதங்களை முதலாய்க் கொண்ட ஷண்மதங்களும், சிந்துநதிக் கரையில் வளர்ந்த சமயங்கள் என்ற படியால், இங்கு வந்த மேற்கு நாட்டார் இவ் ஆறு சமயங்களையும் பொதுப்படக் குறிக்க, இந்துசமயம் என்ற பெயரைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். பிறகென்ன? வெள்ளைக்காரர்கள் சொன்னால் விடுவோமா நாம்? வெள்ளைக்காரன் சொன்னதுவே வேதம் என்பது தானே இன்றைய நம் கொள்கை. அதனால் அப்பெயரையே நாமும் பயன்படுத்தத் தொடங்கினோம். இதுவே இந்துசமயம் எனும் பெயர் பிறந்து நிலைத்த கதையாம். ஆனாலும் வெள்ளைக்காரர் சொன்ன இந்துசமயம் என்ற பெயர், சங்கரர் வகுத்த ஷண்மதங்களையே குறித்து நின்றது. சூரங்கச் சொன்னால் சங்கரர் பெற்ற பிள்ளைக்கு, வெள்ளைக்காரர்கள் இட்ட பெயரே இந்துமதம் என்பதுவாம்.

விரிவு கூடிக்கொண்டே போகிறது. முடிவாய் என்னதான் சொல்ல வருகிறீர்? நமது சமயம் சைவசமயமா? இந்து சமயமா? உங்கள் கேள்வி புரிகிறது. இங்கு நாம் பின்பற்றும் சமயம் சைவசமயமே. அதில் எந்த சந்தேகத்திற்கும் கிடமில்லை. எனினும் எமது சமயத்தை, இந்து சமயம் எனும் பெயரால் அழைப்பதினும் தவறில்லையாம். நான் சமாளிப்பதாய் நினையாதீர்கள். அடுத்த பந்தியில் எனக்கு கருத்தை விளக்கம் செய்கிறேன்.

உங்கள் தெளிவுக்காக ஒரு உதாரணம் சொல்லுகிறேன். “ஏசியன்ஸ்” என்ற ஆங்கிலப் பெயருக்குள், இலங்கையரான நாம் அடங்குவோமா? இல்லையா? நிச்சயம் அடங்குவோம் என்பதை அறிவீர்கள். அது குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதிக்குள் இருக்கும், அனைத்து நாட்டவரையும் குறிக்கும் பெயர்.

ஆனால் அக்குழமத்தில் இருந்து, நம்மைத் தனித்து இனங்காட்டும் பெயர், “ஸ்ரீலங்கன்” என்பதுவாம்.

“ஸ்ரீலங்கன்” என்று குறிப்பிடப்படும் எங்களை, “ஏசியன்ஸ்” என்று சொல்லும் போது, அந்த ‘ஏசியன்’ என்ற பெயருக்குள் மறைமுகமாய், எங்களின் “ஸ்ரீலங்கன்” எனும் பெயரும், அடங்கிநிற்கும் என்பது, வெளிப்படையன்றோ? அது போலவே, இந்துமதம் என்று சொல்லும் அந்த பொதுப் பெயருக்குள், எங்கள் தனித்துவப் பெயர் சைவம் என்பதாகிறது. சைவர்களாகிய எங்களை இந்துக்கள் என்று சொல்லும் போது, அந்த இந்துக்கள் என்னும் பெயருக்குள், எங்களது சைவம் எனும் பெயரும் அடங்கி நிற்பதை, நாம் உணர்தல் வேண்டும். ஆதலால் சைவர்களை இந்துக்கள் என்று குறிப்பிடுவில்லை, பெருந்தவரேதும் இல்லையாம்.

ஆனால் இங்கிருப்பது இந்து மதம் தான் என, நாம் உரைக்கத் தலைப் படுகையில், இந்து எனும் பெயருக்குள் அடங்கியிருக்கும் ஆறு சமயங்களும், நம்மண்ணில் கால் கொள்ளும் உரிமை பெற்று விடுகின்றன. வேதத்தை முதலாய்க் கொண்ட மதங்கள் என்றவகையில், அம்மதங்கள் அனைத்தும் நமக்கு உறவானவை என்பது உண்மையே. எனினும் பரம்பொருள் விடயத்தில், கொள்கையாவில் அவை மாறுபட்டிருப்பதால், வேறுபட்ட அம்மதங்களின் வகுகையால், தேவையற்ற குழப்பங்கள் விளையும் என்பது சர்வநிச்சயம். ஆதலால் நம் மதத்தை சைவம் என்ற பெயரால், உறுதிப்படுத்துவதே உயர்ந்ததாம். அவசியம் நோக்கி இந்து எனும் பெயர் எங்கேனும் பாவிக்கப்படாதனும், அப்பெயர் நம்மண்ணில் சைவத்தையே குறித்து நிற்பதை, நாம் உறுதி செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

சமயமும் மொழிபோல இன்றைய நிலையில், ஒரு இன அடையாளமாய் ஆகிவிட்டபடியால், அதுபற்றிய வரையறையை, நாம் தெளிவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அங்காணமன்றி நம் ஆன்ம ஈடேற்றந்திற்கே சமயம் என்ற, நிலையில் சிந்திப்போமாயின், அந் நிலைக்கு இப்பெயர்கள் எல்லாம் எவ்விதத்திலும், இடையூறு இயற்றாதென்பதில் எவ்வித ஜயமுமில்லை. முழந்தவரை சமயத்தை ஆன்ம ஈடேற்றந்திற்காய் பயன்படுத்துவதே, உயர்ந்தது என்பது என் உறுதிப்பட்ட முடிவு.

நன்றி - உகரம்

கம்பவார்த்தி து. வெங்காணக்கு துமிழக அரசின் விருதும் தருமபுர ஒத்து “ஸ்வாசிநிதாந்த கலாநிதி” உயர் விருதும் தீண்ணமயில் துமிழ் நாட்டில் வழங்கப்பட்டுள்ளை ஈழத்தவர்களுக்கு பெருமையளிப்பதாகும்.

சந்தியான் ஆச்சிரம முதல்வர் வண. செந்தவேல் மோகனதாஸ் சுவாமிகளுக்கு பட்டமளிப்பு

தொண்டமானாறு செல்வச்சந்தியில் அமைந்துள்ள சந்தியான் ஆச்சிரமத்தின் முதல்வர் வண.

செந்திவேல் மோகனதாஸ் சுவாமிகளுக்கு தமிழ்நாடு மத்திய பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய கௌரவ கலாநிதிப் பட்டத்தைச் சம் பிரதாய பூர்வமாகக் கையளிக்கும் வைபவம் கடந்த 01.09.2017 வெள்ளிக் கிழமை காலை சந்தியான் ஆச்சிரமத்தில் நடைபெற்றது.

தொழினுட்ப பயிற்சித் திணைக்களப் பணிப்பாளர் நா.யோகராஜன் தலைமை யில் நடைபெற்ற இந்திகழ் வில் நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஆசிரியரை நல்கினார்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் இ.விக்னேஸ்வரன் சிறப்புரையாற்றி பட்டத்தைச் சம்பிரதாய பூர்வமாகக் கையளித்தார். ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியர் க.தேவராஜா சிறப்புரையாற்றினார்.

பாடசாலை அதிபர் செ.பரமேஸ்வரன் வரவேற்புரையையும் ஆசிரியர் சசிலேகா ஜெயராஜன் அறிமுகவுரையையும் ஆசிரியர் சொல்லின் செல்வர் இரா.செல்வவாழவேல் நன்றியுரையாற்றினார்.

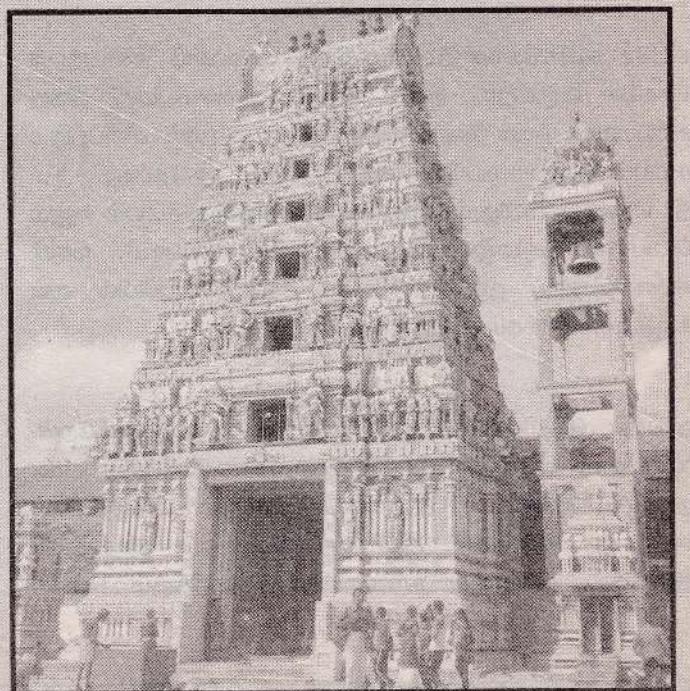
ஒன்றென உரைக்கும் கோயில்
“நீறாடு நாமம் நானும்
நெற்றியில் பொலியவே
பேறுடை திரு முறையும்
பிரபந்தமும் பேசியங்கே
கூறுமோர் அரோகரா
கோவிந்தா முழுக்கமும்
தேறுமொன்றாய் திகழும்
தலம் வல்லிபுரம் தானே”.

நீறு - திருநீறு (விபூதி)
நாமம் - திருமண்
திருமுறை - சைவத்திருமுறை
பிரபந்தம் - நாலாயிரம் திவ்வியபிரபந்தம்

“பிள்ளையார் பூசையோடு
பெருமாள் வழிபாடு தோன்றும்
கள்ளமில் உருத்திராக்கம்
கவின் துளசிமாலை தோன்றும்
வள்ளல் அனுமன் வழிபாடு
வரன் முறையொடு நிறைவுமான்
உள்ளம் மகிழ் ஒற்றுமை
உயர் தலம் வல்லிபுரமன்றோ”.

வல்லிபுர ஆழ்வார் கோயில்

(வல்லிபுர ஆழ்வார் கோயில் பெருந்திருவிழா புரட்டாதிப் பெளர்ணமியை நிறைவாகக் கொண்டு நடைபெற உள்ளது)

- மாதநங்கி மணோளன்

சைவசித்தாந்தம் - ஆகமம் - திருமுறை - க்ரியை

தில்லை கார்த்திகைய சிவம் [தமிழ்நாடு]

நேற்று சைவகோலம் கொண்ட அன்பர் ஒருவரை பேருந்து நிலையத்தில் சந்திக்க நேர்ந்தது. பேச்சின் நடுவே எங்கு பயணம் என்று கேட்டேன்.திருமண விழாவிற்குக் கூட செல்கிறேன் என்றும், அந்த திருமணம் சைவசித்தாந்த முறைப்படி நடக்கின்றது என்று கூறினார்.

அவர் கூறியது எனக்கு பெரும் அதிர்ச்சியாக இருந்தது. சைவசித்தாந்தம் மிகப்பெரும் ஞானத்துவம். மிகப்பெரும் ஞான நூல்கள் அடங்கிய தத்துவ சுரங்கம். பாரததேசத்தில் உள்ள ஞான தத்துவங்களிலேயே மிகவும் உயர்ந்ததும் சிறப்பானதும் சைவசித்தாந்த தத்துவமே என்று நமது அருளாளர்கள் புகழ்ந்துள்ளனர். சைவசித்தாந்தத்தின் பயன் சிவப்பேறு அல்லது வீடுபேறு. அதாவது பிறவாத நிலை எய்தல்.

இத்தகைய அதில்லை ஞானநிலை தத்துவத்தை கொண்டு அல்லது ஞானநூல்களை கொண்டு எவ்வாறு திருமணம்,யாகம் போன்ற சடங்குகளை செய்வது. அது சரியா? உன்னதமா? மேலும் திருமணம், யாகம் செய்ய சைவ சித்தாந்தம் என்று ஒரு முறை உள்ளதா? அந்த முறையை உருவாக்கியவர் யார்? அதை எந்த சைவஅருளாளர்களாவது ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்களா? என்று கேள்வி எழுப்பினேன். உடனே அந்த அன்பர் சைவசித்தாந்தம் முறைப்படி என்றால், சைவசித்தாந்தம் படிப்பவர்கள் செய்யும் திருமண வேள்வி என்றார்.

உடனே நான் கூறினேன். அப்படி என்றால் சைவசித்தாந்த முறைப்படி என்று கூறுவதை நிறுத்துங்கள் என்றேன். மேலும், சைவசித்தாந்தம் என்பது வீடு பேற்றுக்குறிய ஞானநூல். அந்த முறைப்படி ஞானத்தை அடையத்தான் முயலவேண்டுமே ஒழிய புரோகிதம் செய்ய முயலக்கூடாது.மேலும் சைவசித்தாந்த சாத்திர நூல்களே,

"அருமறை ஆகமம் முதல்நூல்"

"சிவாகமங்களே சித்தாந்தமாகும்".

என்று சிவாகமங்களை புகழ்ந்து போற்றுகின்றது. அவ்வாறு இருக்க சிவாகம முறைக்கு மாறாக சைவர்கள் செயல்படலாமா என்று கேள்வி எழுப்பினேன்.

உடனே அந்த அன்பர் சைவசித்தாந்த முறைப்படி என்றால் சைவசித்தாந்தம் பாடி செய்வது அல்ல. தேவாரதிருமுறைப்பாடி திருமணம் வேள்வி செய்வது. அதாவது திருமுறைப்பாடி வேள்வி செய்வது என்றார்.

அப்பொழுது அடியேன் கூறினேன். திருமுறை அருளாளர்களாகிய சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்க

வாககர் என்று எந்த அருளாளர்களாவது திருமுறைப்பாடி யாகம் சடங்குகள் செய்யுங்கள் என்று கூறியுள்ளார்களா? அல்லது அவர்களுக்கு பின்பு வந்த பட்டினத்தார், சேக்கிழார், மெய்கண்டார், அருளாநந்தி சிவாச்சாரியார், மறைஞான சம்பந்தர், உமாபதி சிவாச்சாரியார் போன்ற சித்தாந்த ஆசிரியர்கள், தாயுமானவர், அருணகிரிநாதர், குமரகுருபரர், கச் சியப் பர், மாதவசிவான சுவாமிகள் போன்ற அருளாளர்களோ, அல்லது சைவசமயத்தின் தலைச்சிறந்த ஆதீனங்களாகிய திருவாவடுதுறை ஆதினம் அதன் குருமுதல்வர், அதன் வழிவந்த சன்னிதானங்கள், அவ் ஆதினத்தின் அடியார் கூட்டங்கள். அவ் ஆதீனத்தின் நூல்களிலோ, தருமை ஆதீன குருமுதல்வர், அவ் ஆதினத்தின் சன்னிதானங்கள். அவ் ஆதினத்தின் அடியார்கள் முனிவர்கள் மற்றும் அவ் ஆதினத்தின் நூல்களிலோ. இதேபோல் திருப்பனந்தாள், மதுரை, குன்றக்குடி என்று சைவ ஆதீனங்கள் பதினெட்டாண்தின் குருமுதல்வர்களோ அல்லது அந்த ஆதீன நூல்களிலோ எங்காவது திருமுறை பாடி திருமணம், வேள்வி போன்ற சடங்குகள் செய்யுங்கள் என்று உள்ளதா? அல்லது மேற்கண்ட அருளாளர்கள் முன்னுதாரணமாக திருமுறைபாடி வேள்வி நமக்கு செய்துகாட்டி உள்ளார்களா? அல்லது திருமுறைப்பாடி வேள்வி இயற்றங்கள் என்று உபதேசமாவது செய்துள்ளார்களா? என்று வினா எழுப்பினேன்.

நமக்கு முன் தோன்றிய அருளாளர்கள், அடியவர்கள், ஆதின குருமுதல்வர்கள் என்று யாரும் செய்ய துணியாத, வழிகாட்டாத ஒருசெயலை செய்ய துணிவது குருதுரோகம் இல்லையா? இவ்வாறு செய்வது திருமுறை வியாபாரம் ஆகாதா என்று வினவினேன்.

உடனே அந்த அன்பர் திருமுறைக்குதமிழுக்கு மந்திரச்க்தி இல்லை என்று கூறுகிறீர்களா என்று என்னை கேட்டார்.உடனே நான் எப்பொழுது மந்திரச்க்தி இல்லை என்று கூறினேன். திருமுறைக்கும் மந்திர ஆற்றல் உண்டு. தமிழுக்கும் மந்திர ஆற்றல் உண்டு. ஆனால் அதை பயன்படுத்தும் முறை தவறு என்றேன்.

எடுத்துக்காட்டாக, தலைவலி மாத்திரையை தலைவலிக்குதான் போடவேண்டும். இதயவலி மாத்திரையை இதயவலிக்குதான் போடவேண்டும். இரண்டும் மாத்திரை தானே என்று வாதம் செய்து, இதய வலி மாத்திரையை தலைவலிக்கும், தலைவலி மாத்திரையை இதயவலிக்கும் ஏன் போடக்கூடாது என்று கேள்வி எழுப்பினால் என்ன பதில் கூறமுடியும். அதுபோல் உள்ளது உங்கள் கேள்வி. அதாவது எதை எதற்கு பயன்படுத்த வேண்டுமோ அதை அதற்கு பயன்படுத்தினால் நல்ல பலன்களை அளிக்கும்.

அதுபோல், சைவமரபில் சிவாகமம், திருமுறைகள் இரண்டுமே மந்திரங்கள்தான். ஆனால் ஒருவர் சைவ சமயத்தை சார்ந்தவர் எனும்பொழுது அவர் சிவாகம கிரியாபாத மந்திரங்களை திருமணம், கும்பாபிஷேகம், வேள்விகள் போன்ற தனது இல்ல சுப சடங்குகள் (கிரியை) செய்யவும்,

திருமுறை மந்திரங்களை பாராயணம் செய்யவும், ஒதுவும் அதாவது ஞானபூஜை செய்யவும் தான் நமது முன்னோர்கள், அருளாளர்கள் வழிகாட்டியுள்ளேர்.

எனவே திருமுறைகளை இவ்வாறு கிரியைக்கு சடங்குக்கு பயன்படுத்துவது குருதுரோகம் என்றேன்.

எனவே எவ்வித அடிப்படையும், முன்னோர்கள் வழிகாட்டுதலும் இல்லாமல் சைவசமயத்திற்கு புறம்பாக, சைவசசமய நூல்களையும், சைவக்கோலத்தையும் கேட்யமாக பயன்படுத்தி திருமுறைகளை, திருமணம், கும்பாபிஷேகம், வேள்விகள் செய்ய பயன்படுத்துவது சைவசமய துரோகம் என்றேன். உடனே அந்த அன்பர் திருமுறைகளை ஏன் சடங்கு செய்ய பயன்படுத்தக்கூடாது என்பதை விளக்கமாக கூறுவங்கள் என்றார்.

அடியேன் கூறியதாவது,

திருமுறைகளை சடங்கிற்கு (கிரியைகளுக்கு) பயன்படுத்தக்கூடாது என்பது மரபுஆன்றோர் காட்டிய வழி. ஆனால் சிலபோலி சைவவேடம் பூண்ட தமிழ் புரோகிதர்கள் திருமுறைகளை பாடி திருமணம் செய்வது. இல்லம் குடி புகுதல், கும்பாபிஷேகம் என அனைத்தையும் திருமுறை அருளாளர்கள் வாக்குக்கு மாறாக செய்து அதனை தமிழ் திருமணம், திருமுறை வேள்வி என அடைமொழி கொடுத்து திருமுறை வியாபாரம் செய்கின்றார்கள்.

திருமுறைகள் அனைத்தும் ஞான நூல்கள். இந்த ஞான நூல்களை சடங்கு செய்ய பயன்படுத்துவது மிகப் பெரும் சிவதுரோகம். மேலும், சைவசித்தாந்த நூலாகிய, சிவஞான சித்தியார் ஞான நூல்தனை ஒதல், ஒதுவித்தல், கேட்டல், கேட்பித்தல், சிவபரம்பொருளை சிந்தித்தல் என ஞான நூல்தனை எவ்வாறு பயன்படுத்தவேண்டும் என்று நமக்கு வழிகாட்டுகிறது.

உதாரணமாக வடமொழியில் உள்ள வேதம், ஆகமம் இவற்றில் வேதம் கர்மகாண்டம், ஞானகாண்டம் என்ற இரு பகுதிகளைக் கொண்டது. இதில் கர்மகாண்டத்தை மட்டுமே சடங்கு செய்ய பயன்படுத்துவார்கள். ஞானகாண்டமாகிய உபநிஷத்களை தத்துவ ஆராய்ச்சி, ஆனங் விசாரணை செய்ய பயன்படுத்துவார்களே தவிர சடங்குசெய்ய பயன்படுத்த மாட்டார்கள்.

அதேபோல், நான்கு வேதத்தில் ஒன்றாகிய, காளனுபமாய் இருக்கும் ஸாமகானத்தை உபசாரத்திற்க்கு மற்றும் பாராயணம் செய்ய பயன்படுத்துவார்களே தவிர சடங்குகள் செய்ய பயன்படுத்தமாட்டார்கள். இந்த செய்திகளை ஒப்பிட்டளவில் பார்த்தல் உண்மையை உணர முடியும்.

அதாவது அங்கு சாம வேதம் காளனுபமாய் உள்ளது. இங்கு திருமுறைகள் பண்ணிசை ரூபமாய் உள்ளது. இரண்டுமே இறைவன் முன்பு தோத்திரமாக, பாராயணமாக இசைக்கவோ, ஒதுவோ செய்யலாமே ஒழிய சடங்கில் பயன்படுத்துவது தவறு.

அதேபோல் ஆகமத்தில் கூட நான்கு பாதத்தில் கிரியாபாத மந்திரங்களைதான் சடங்கு அதாவது கிரியை செய்ய பயன்படுத்துவார்களே ஒழிய ஞானபாத மந்திர ஸ்லோகங்களை சடங்கிற்கு பயன்படுத்தமாட்டார்கள்.

இதை ஏன் கூறுகிறேன் என்றால் வடமொழியில் கூட ஞானபாத மந்திரங்களை சடங்குசெய்ய பயன்படுத்து வதில்லை. அவ்வாறிருக்க முழுவதும் ஞான நூல்களாக இருக்கும் திருமுறைகளை சடங்கில் பயன்படுத்துவது எத்தகைய துரோகம்.

இதில் வினோதம் என்னவென்றால், இவ்வாறு திருமுறைகளை சடங்கு செய்ய பாடி திருமுறைகளை அடகு வைக்கும் இவர்கள்தான், நாங்கள் திருமுறையை போற்றுப் பர்கள், மதிப்பவர்கள் என்று மார்த்திக்கொள்கிறார்கள். ஒரு ஒப்பிட்டளவில் கூறுகிறேன். வேதமரபில் வந்த ஒருவர் ஆதிசங்கரர் மீது பக்தி கொண்டவர். அவர் தன் இல்ல விழாக்களை வேதமுறைப்படி செய்யமாட்டேன், ஆதிசங்கரர் பாடிய சிவானந்தலஹரி, சௌந்தர்யலஹரி, சுப்ரமணிய புஜங்கம் இவைகளை பாடி சடங்குகள் செய்து எங்கள் வீட்டு திருமணம், கிரகபிரவேசம் செய்வேன் என்று கூறினால் அது எத்தகைய மடத்தனம். ஏனைனில் ஆதிசங்கரர் சடங்கு செய்வதற்க்காக அந்த பாடல்களை பாடவில்லை. அதேபோல் நமது சைவஞான குரவர்கள் நமது வினைகள் நீங்கி சிவானிலை பெற்றுயிய. தேவாரங்களை பாடி அருளினார்களே ஒழிய திருமுறைகளை கொண்டு புரோகிதம் செய்ய பாடவில்லை.

ஆனால், இவ்வாறு எல்லாம் உண்மைக் கருத்துக் களை கூறினால், ஒரு சிலர் சைவகோலத்தையும், தமிழ் மொழியையும் கேட்யமாக கவசமாக பயன்படுத்தி தமிழ் விரோதி, திருமுறை விரோதி என்று நம்மை விமர்சனம் செய்கின்றனர்.

ஒருசிலர் திருமுறை புரோகிதம் செய்து பொருள்புகழ் சம்பாதிக்க ஒன்றும் அறியா பாமர உண்மை சைவ அடியார்களை பலிகாடாக்கி, அவர்களுக்கு தங்கள் பேச்சால் ஒரு வெறியை உண்டு செய்து தங்கள் புகழை, தலைமையை தக்க வைத்துக்கொள்கிறார்கள். எனவே ஞானநால் உணர்ந்த உண்மை சைவர்கள் அனைவரும் உண்மையில் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த வேண்டியது ஒன்றுமறியா பாமர உண்மை சிவனடியார்களையே என்றேன்.

இதை கேட்ட அந்த அன்பர் ஓரளவு புரிகின்றது ஜயா என்றார். அப்பொழுது அந்த அன்பர் தன் கையில் இருந்த திருமண பத்திரிக்கையை காண்பித்து, இதில் திருநெறிய தமிழ் வழியில் திருமணம் செய்யப்படும் என்று உள்ளதே, ஏன் தமிழ் பாடி திருமணம் செய்யக்கூடாதா என்றார்.

ஒருவர் தமிழ்ப்பற்றாளர் என்ற முறையில் தாராளமாக தனது இல்லவிழாக்களை தமிழ் பாடி செய்து கொள்ளலாம். அதே நேரத்தில் அவர் தமிழில் வேள்வி செய்ய உரிமை இல்லை. ஏனெனில் வேள்வி வேதத்தில் உள்ளது. தமிழில் படையல் வழிபாடு மட்டுமே உண்டு. எனவே வடமொழி வேதத்தை வெறுக்கும் நீர் அதில் உள்ள வேள்வி முறையை எடுத்துக்கொள்வது நியாயமா. திருமுறைகள் கூட வேத, ஆகம வேள்விகளையே போற்றுகின்றது.

எனவே தமிழ் முறைப்படி செய்வது என்றால் வேள்வி இல்லாமல் படையலிட்டு அதற்கு குறிய சடங்குகளை செய்துக்கொள்ளலாம். முன்பு திருக்குறள் பாடி சுயமரியாதை திருமணம் செய்துகொண்டவர்கள் உண்டு. அதுபோல் தமிழ் நால்களாகிய அகநானுறு, புறநானுறு, கலித்தொகை, சிலப்பதிகாரம் வகையாபதி, குண்டலைகேசி, போன்ற பாடல்களை பாடியோ அல்லது புதியதாக தமிழ் பாடல்களை உருவாக்கியோ பொதுவான ஆன்மீகாளராக வேள்வி ஜியற்றாமல், திருமணம் போன்ற விழாக்களை செய்து கொள்ளுங்கள். அதை விமர்சனம் செய்ய எவருக்கும் அருகத்து இல்லை.

அதேநேரத்தில் சைவவேடம் பூண்டு, சைவசமய திருமுறைகளை பாடி, அதாவது சைவத்தை அடையாளமாக்கிக் கொண்டு, தமிழ் புரோகிதம், திருமுறை புரோகிதம் செய்வது சைவ மரபை ஏமாற்றும் வேலை.

ஏனெனில், ஒருவர் இனத்தால் தமிழராக இருக்கலாம். ஆனால் அவர் சமயத்தால் சைவராக இருந்தால், சமய ஒழுக்கங்களை சைவவிதிகளுக்கு உட்பட்டே கடைபிழிக்க வேண்டும். சைவ வேடம் பூண்டுத் தன்னை சைவன்

என்று அடையாளப்படுத்திக்கொண்டு அதேநேரத்தில் சைவ மரபுகளை கடைபிழிக்கமாட்டேன் என்றால் அது சமய துரோகம்.

உதாரணமாக ஒருவர் இனத்தால் தமிழர், அதே நேரத்தில் அவர் எந்த சமயத்தையும் கடைபிழிப்பவர் அல்ல. எந்த சமயத்தையும் தனக்கு அடையாளப்படுத்திக் கொள்பவரும் அல்ல. அவர் ஒரு கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர் என்றால், அத்தகைய ஒருவர் தன் சமயசடங்குகளை தமிழிலோ, வடமொழியிலோ எந்த முறைப்படி வேண்டுமா என்றும் அவர் விருப்பப்படி செய்துக்கொள்ள உரிமை உள்ளது.

அதேநேரத்தில் இனத்தால் தமிழனாக இருக்கும் ஒருவர் தன்னை சைவசமயன் என்று அடையாளப்படுத்திக் கொண்டும், சைவவேடம் பூண்டும், தேவார திருமுறைகளை சித்தாந்தங்களை மதிப்பதாக போற்றுவதாக கூறும் அவர் திருமுறை வாக்குகளுக்கு மாறாக திருமுறைகளை சடங்கில் புகுத்த முயல்வது அடாத பாவம்.

எனவே ஒருவர் எந்த இனத்தை சார்ந்தவராக இருந்தாலும், சைவசமயத்தை ஏற்று சைவனாக தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டால் அவர் ஆகமவிதிப்படியே சடங்குகளை செய்துகொள்ள வேண்டும்.

மேலும், திருநெறிய தமிழ் என்றால், அது திருமுறைகளைதான் குறிக்கும். சம்பந்தர் பாடிய முதல் பதிகமாகிய தோடுடைய செவியன்..... என்ற பதிகத்தின் திருக்கடைகாப்பில்,

“ஞான சம்பந்தன் உரைசெய்த திருநெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எனிதாமே”. என்ற இடத்தில் திருநெறிய தமிழ் வருகிறது. இங்கும் கூட திருமுறைகளை சடங்கில் பயணப்படுத்த கூறவில்லை. இதனை காட்சி, கருதல், உரை அளவைகளால் உணரலாம்.

திருமுறை புரோகிதர்கள் சைவவேடம் கொண்டும், திருமுறை, திருநெறிய தமிழ் என்று அடைமொழி சூட்டி ஏன் அடையாளப்படுத்துகிறார்கள் என்றால் சைவத்தைசமயத்தை அடையாளப்படுத்தினால்தான் இவர்களின் திருமுறை வியாபாரம். தமிழ் புரோகிதம் பலிக்கும் என்பதால்தான் என்றேன்.

அப்பொழுது அந்த அன்பர், ஜயா சென்றவாரம் வடலார் வள்ளலார் மீது பக்திகொண்ட ஒருவர் வீட்டு விழாவுக்கு சென்றேன். சைவகோலம் பூண்டசிலர் சன்மார்க்க

முறைப்படி பூசை செய்து வேள்வி செய்தனர் என்றார். நான் கூறினேன் சைவத்திற்க்கும் சன்மார்க்கத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்.

வள்ளலார் மதிக்கதக்கவர் என்றாலும் கடைசி நிலையில் வேதம், ஆகமம், விபூதி, சித்தாந்தம் என்று எதன் மீதும் பற்றுக்கொள்ளாதீர்கள் என்றவர். சைவசமயத்தை கடைசி காலத்தில் புறந்தள்ளியவர். வேள்விகளை இகும்ந்தவர். அவர் வழியை பின்பற்றுபவர் சன்மார்க்கிகள் என்று பெயர். அத்தகைய சன்மார்க்க வழியை கொண்டவர் வேள்வி செய்வது வள்ளாருக்கு செய்யும் அவமதிப்பு. அச்சடங்கை சைவ வேடம் பூண்ட ஒருவர் செய்விப்பது சைவசமயத்திற்கு செய்யும் அவமரியாதை. பொதுவாக சன்மார்க்கிகள் வேள்வியியற்றாமல், கடம் வைத்து ராமலிங்க வள்ளலார் பாடல்பாடி பூசை செய்வர். சைவக் கோலம் கொள்ளமாட்டார்கள். இது அவர்கள் மறபு என்றேன்.

இப்பொழுது அந்த அன்பருக்கு நன்றாக புரிந்தது. அவர் கூறினார்,

நாங்கள் எவ்வித கொள்கை கோட்டாடும் இல்லாமலும், சைவத்தையும் முழுமையாக கடைபிடிக்காமல், தமிழ் வரலாறும் தெரிந்துக்கொள்ளாமல் நாங்களும் குழம்பி, சைவசமயத்தையும் குழப்பிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று வருத்தமுற்றார்.

அவர் மேலும், ஜயா எனக்கு ஒரு கேள்வி. திருமணம் போன்ற விழாக்களை திருமுறை பாடி சடங்கு இயற்றக்கூடாது என்றால், சைவர்கள் எந்த முறையில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டார்.

அதற்கு அடியேன் கூறினேன். சைவர்கள் ஆகம விதிப்படியே தங்கள் இல்லவிழாக்களை செய்ய வேண்டும். அந்த இல்ல சுப நிகழ்வுகள் பதினாறு என்று ஆகமம் வரையறுத்துள்ளது. அவற்றைப் பற்றி மற்றொருமுறை சந்திக்கும் பொழுது விரிவாக கூறுகிறேன் என்று கூறி அந்த அன்பரிடம் விடைபெற்றேன். சிவார்ப்பணம்.

இந்து சாசனத்தில் வெளியாகும் கட்டுரைகளுக்கு கட்டுரையாசிரியர்களே பொறுப்பாவர். எனவே, மேலுள்ள கட்டுரைக்கு மாறான கருத்துடையவர்கள் இதை கவனிப்பார்களாக.

சமயப்பிரச்சார அமைச்சரின் செய்தி

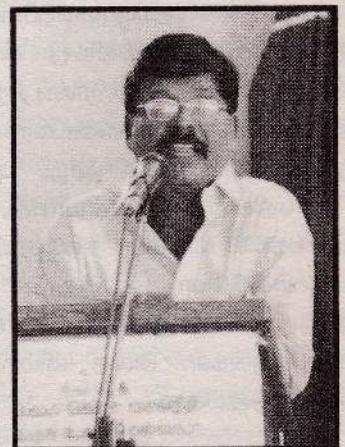
சைவ பரிபாலன சுபை சைவசமய மேன்மைகளை பிரச்சாரப்படுத்தும் பொருட்டு பல்வேறு முயற்சிகளை முன்னேடுத்து வருகின்றது.

நால்வர் பெருமக்களுக்கும், சேக்கிழார் பெருமானுக்கும் நாவலருக்கும் இவ்வாண்டு இச்சுபை குருபுகைகளை செய்து மாணவர்கள் மத்தியில் சிவநெறிச் செய்திகளை அளித்து போட்டிகள் நடாத்தி பரிசில்கள் வழங்கியுள்ளது.

இச் சுபையின் சமய மேன்மைப் பிரச்சாரப் பணிகளின் உச்ச நிகழ்வாக அகில இலங்கை சைவ மாநாடு - 2017 முன்னேடுக்கப்படுகின்றது.

துறவியார், சமயத்தலைவர்கள், அரசியற் பிரமுகர்கள், அமைச்சர்கள், ஆன்மீக ஆர்வாலர்கள் என்று பலரையும் ஒன்று கூட்டி இம்மாநாடு நிகழ்வது பெருமை தரும் நிகழ்வாகும்.

இச் சுபையின் செயற்பாடுகள் யாவற்றுக்கும் குறிப்பாக இந்து சாதன வெளியீட்டுக்கும் யாவரும் இணைய வேண்டுகின்றேன்.

திறந. வி. தயாபரன்
சமயப்பிரசார அமைச்சர்

சினிமாப் பாடல்களால் பக்தியை வளர்க்க முடியுமா?

செந்துமிழுச்சொல்லருவி ச. வல்சனி

பிரதிமுதல்வர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலைஞர்

அன்று 05.09.2017 செல்வச்சந்திதி முருகப் பெருமானின் தேர்த்திருவிழா. எனது தாய்மனையின் குலதெய்வமாகிய நீர்வேலி அரசுகேசரிப் பிள்ளையாரின் தேர்த்திருவிழாவும் இன்று அமைந்தமையால் சந்திதிக்குச் செல்ல இயலவில்லை. ஆனால் சந்திதிக்குச் சென்ற காவடிகளை வழிவழியே தரிசித்தேன். அதில் ஒரு குழு நான் இளமையில் விரும்பிக் கேட்ட “மண்ணில் இந்தக் காதல் அன்றி யாரும் வாழக் கூடுமோ” என்ற பாடலை நாதஸ்வரத்தில் மீட்டுக் காவடியாடியது.

வீதியை முடிக் காவடி ஆடினர். சற்று நேரம் நின்று அவதானித்தேன். எஸ்.பி.பி. முச்சை நிறுத்திப் பாடி விட்டு மூச்சு இளைப்பதைப் போல காவடிக்காரர் சிலரும் ஆடி விட்டு பாடலின் இடையில் மூச்சினைத்தும் காட்டினர். என்னே பக்தி! என்னே பக்தி! வியந்து போனேன் நான்.

நாதஸ்வரத்தில் சினிமாப்பாடல்களை மீட்டியபடி வழிபாட்டில் ஈடுபடுவது குளிக்கப் போய்ச் சேறு பூசுவதற்கு ஒப்பானது. பக்தி என்ற பெயரில் இந்தக் கேவலமான காரியங்களில் ஈடுபடுவதற்கு நாதஸ்வர வித்துவான்களும் ஒரு விதத்தில் காரணர்கள்.

என்னுடன் நட்பாகப் பழகும் சில வித்துவான்கள் என் வாதத்தை மறுத்துரைத்தமையையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். பூசைகளின் போது கோவில் நிர்வாகத்தினர் வாசிக்க வேண்டாம் என்று தடுத்தால் நாங்கள் ஏன் வாசிக்கப்போகின்றோம் என்று கேட்கின்றார்கள் அவர்கள்.

நல்லூர், தெல்லிப்பழை, நயினாதீவு போன்ற மிகப் பிரபல ஆலயங்களைத் தவிர்த்துப் பார்த்தால் ஆலயச் சூழலில் சினிமாப் பாடல்களை வாசிக்கக் கூடாது என்று

தடுக்கும் நிர்வாகங்களை விரல்விட்டே என்ன முடிகின்றது.

அண்மையில் மண்டைதீவு திருவெண்காட்டுப் பிள்ளையார் கோவிலுக்குச் சென்றிருந்தேன் அங்கு உள்ளீதியோ வெளிவீதியோ எங்கும் சினிமாப்பாடல் வாசிக்க முடியாது என்றனர். வண்ணை நாச்சிமார் கோவிலிலும் இந்த நடைமுறை இறுக்கமாகப் பேணப்படுவதாக கூறுகின்றனர். இன்னும் வேறு ஆலயங்களும் இருக்கலாம். (இருந்தால் பதிவிடுங்கள் மற்றையவர்கள் அறிவதற்கு வாய்ப்பாக அமையும்.)

ஆலயம் அனுமதித்தாலும் அளவெட்டியும் நாதஸ்வர வித்துவான் கேதீஸ்வரன் சினிமாப்பாடல் வாசிப்பதில்லை என்ற இறுக்கத்தைப் பேணியவர் என நண்பர் சர்வேஸ் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பேசும் போது என்னிடம் தெரிவித்தார்.

தமிழகத்தில் சினிமாப்பாடல் பாடும் நாதஸ்வர மேளதாளக் குழுவினரை நையாண்டி மேளம் எனத் தரம்தாழ்த்தியே பார்ப்பர். இங்கோ நிலைமை வேறு.

மிகப் பெரும் தொகையை அவர்களுக்கு வழங்கி ஆலயத்தைக் கேளிக்கைக் களமாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமா? என ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சினிமாப்பாடலில் காவடியாட்டத்தின் ஊடாக நாம் சாதிக்க நினைப்பது என்ன?

இதுபற்றிக் காலத்திற்குக் காலம் பலரும் குரல் கொடுத்துள்ளனர். இது அரைத்த மாவை மீன் அரைக்கும் முயற்சி என நீங்கள் நடைப்பது எனக்குப் புரிகின்றது.

ஆலய நிர்வாகத்தினரும் வித்துவான்களும் நினைத்தால் இந்த நிலைமையை மாற்றலாம்.

வீவாண்டின் முற்பகுதியில்

சௌ யரிபாலன் சபை நடாத்திய நிகழ்வுகளில்.....

ஜோதிடம் அந்வோம்

செவ்வாய் தோஷம் என்றால் என்ன? அதற்கு சரியான பரிகாரம் என்ன?

அன்ட வெளியில் உள்ள கிரகங்கள் செவ்வான்றும் மனித உடலில் ஒவ்வொரு பகுதியையும் ஆட்சி செய்கிறது. அல்லது கட்டுப்படுத்துகிறது. உதாரணமாகச் சொல்வது என்றால் வியாழன் என்ற குரு கிரகம் நமது உடலில் விந்து உற்பத்தியாவதற்கும், வீணாவதற்கும் காரணமாக இருக்கின்றது. சனி நரம்பு மண்டலத்தையும், புதன் சூலசத்தையும் கட்டுப்படுத்துகிறது. அதேபோன்ற செவ்வாய் கிரகம் நமது உடலில் உள்ள ரத்த சிவப்பணுக்கணனையும் எலும்புதாதுக்களையும் ஆட்சி செய்கிறது.

ஒரு ஜாதகத்தில் செவ்வாய் தோஷம் இருந்தால் அந்த ஜாதகருக்கு சிவப்பு அனுக்கள் குறைவாக இருக்கும். அப்படி குறைவாக இருக்கும் நூர் செவ்வாய் தோஷம் இல்லாத அதாவது சிவப்பு அனுக்கள் சரியாக இருக்கும் நூரோடு இணைந்து குழந்தைகளைப் பெறும் போது பிறக்கும் குழந்தைக்கு உடல் ஆரோக்கியம், சரியாக இராது.

இதுதான் செவ்வாய் தோஷத்தின் பாதிப்பே தவிர மற்றப்படி மனமக்கள் பிரிந்து விழுவார்கள், இறந்து விழுவார்கள் என்பதெல்லாம் தவறான நம்பிக்கைகளாகும். கணவன், மனைவி இருவரில் ஒருவருக்கு மட்டும் செவ்வாய்தோஷம் இருந்து மற்றவருக்குத் தோஷம் இல்லாமல் இருந்தும் கூட அவர்கள் பலகாலம் நல்ல விதத் தில் இணைபிரியாமல் குடும்பம் நடத்துவதைப் பார்த்திருக்கின்றேன்.

பொதுவாக வகுக்குதிற்கு 2, 4, 7, 8, 12 ஆகிய இடங்களில் செவ்வாய் இருந்தால் அது தோஷம் என்று கருதப்படுகின்றது. ஆனால் இது பொதுவான கணக்கே தவிர சரியான கணக்கு அல்ல. செவ்வாய்தோஷம் மேறும், விருச்சிகம் ஆகிய ராசிகளில் ஆட்சி பெற்று இருந்தாலும், மகர ராசியில் உச்சம் பெற்று இருந்தாலும் கடக ராசியில் நீச்சம் பெற்று இருந்தாலும் செவ்வாய் தோஷம் என்ற பேச்கக்கே இடமில்லை.

இது தவிர குரு, சனி, ராகு, கேது ஆகிய கிரகங்களில் ஏதாவது ஒன்று செவ்வாடுடன் கூட்டு சேர்ந்து இருந்தாலோ, பரிவர்த்தனை பெற்றாலோ அல்லது மேற்குறிப்பிட்ட கிரகங்கள் செவ்வாயைப் பார்த்தாலோ செவ்வாய் தோஷம் கண்டிப்பாக கிடையாது. அதேநேரம் செவ்வாயின் நட்புக் கிரகங்களான சிம்மம்,

கடகம், தனச், மீனம் ஆகிய ராசிகளில் பிறந்தவர்களுக்குச் செவ்வாய்தோஷம் என்பதே கிடையாது. இந்தக் கணக்குகளின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது ஆயிரத்தில் ஒருவருக்குத்தான் செவ்வாய் தோஷம் உண்டு. மற்றவர்கள் அதை நினைத்துப் பயப்படுவது வீண் கற்பனையாகும்.

ஆண் மூலம் அரசாங்கம், பெண் மூலம் நிர்மலம் என்கிறார்களே, அது உண்மையா?

மூல நடச்சத்திரத்தில் பிறந்த ஆண்கள் அரசாங்கவார்கள் என்றால் அந்தக் காலத்து ராஜாக்களில் இருந்து இந்தக் கால வாரியத் தலைவர்கள் வரை அதனவருமே மூல நடச்சத்திரத்தில் மட்டுமே பிறந்திருக்க வேண்டும். எத்தனையோ பிச்சைக்காரர்களின் ஜாதகங்களை ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்திருக்கின்றேன். அவர்களில் பாதிப்பேர் மூல நடச்சத்திரத்தில் பிறந்தவர்களே ஆவார்கள்.

அதேபோல ராணி மாதிரி வாழ்கின்ற பெண்களில் பலர் மூல நடச்சத்திரத்தில் பிறந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள் ஆகவே ஆண் மூலம் அரசாங்கம், பெண் மூலம் நிர்மலம் என்பதெல்லாம் சாஸ்த்திர ஆதாரமில்லாத, அனுபவ உண்மைகள் இல்லாத வெற்று நம்பிக்கைகள் ஆகும்.

இதேபோன்று ஆய்விய நடச்சத்திரத்தில் பிறந்த பெண்களுக்கு மாமியார் இருக்கமாட்டார் என்றவொரு நம்பிக்கை இருந்து வருகிறது. இன்றைய நிலையில் மருமகளிடம் ஆரோக்கியமாக தினசரி சுன்னதை போட்டுக் கொண்டு நிம்மதியாக வாழ்கின்ற பல மரியார்களின் மாட்டுப் பெண்கள் ஆய்விய நடச்சத்திரத்தில் பிறந்திருக்கின்றார்கள்.

மேலும் பரனியில் பிறந்தவர்கள் தரணியாள்வார் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடத்தில் வெகுவாக உள்ளது. இத்தகைய நம்பிக்கைகள் எல்லாம் எங்கோ ஓரிடத்தில் “காக்கக உட்கார பனம் பழம் விழுந்த கதை” யாக நடந்திருக்குமே தவிர ஜோதிடத்தை அறிவியல் பூர்வமாகவும், சாஸ்த்திர பூர்வமாகவும் அனுகி ஆராய்ந்த போது இத்தகைய நம்பிக்கைகளுக்கு எந்தவிதச் சான்றுகளும் இல்லையென்றால் சொல்ல வேண்டும். ஜோதிட ரீதியாக உள்ள பல முடந்மிக்கைகளில் இவைகளும் அடங்கியிருக்கிறதே தவிர அவைகளில் வேறெந்த உண்மையும் இல்லை.

கண்ணி வாழை / வன்னி வாழை

சமீ விருட்சம் என்பது வன்னி மரம் ஆகும். இம்மரம் தெய்வீகமான விருட்சம் என்பர். பஞ்சபாண்டவர் அஞ்ஞாதவாசத்தின் போது இம் மர பொந்திலேதும் ஆயுதங்களை ஒளித்து வைத்தனர்.

இந்த சிறப்புக்களால் விஜயதசமி அன்று வன்னி மரத்தை பூசிப்பர். தமிழ் நாட்டில் அம்மரத்துக்கு அம்பு எய்து வழிபடுவர். நம் நாட்டின் வன்னிமர கிளையை வாழையில் செஞ்சி வழிப்பட்டு வாழையை வெட்டி விடுவர். மங்கலகரமான இந்நிகழ்வில் வாழைக்கு முதன்மை வந்தது பிற்கால நிகழ்ச்சி. எனவே தவறாக கண்ணி வாழை என்று குறிப்பிடலாம். “வன்னி வாழை” என்பதே சரியென கருதலாம். வன்னி மர வழிபாடு இங்கு சிறப்பாக அவதானிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

கேதார கெளர் கதை

கெளனியன்

(இவ் ஆண்டு 30.09.2017 தொட்டு 19.11.2017 வரை கேதாரகெளரி விரதம் அனுசரிக்கப்படவுள்ளதை முன்னிட்டு பீப்திய வழவிலான பாடல் பிரசரமாகின்றது)

காப்பு

ஆதி பரமேஸ்வரியே ஆண்டவனைப் பூசித்துப் பாதியிடம் பெற்ற பரிசுதனை - நீதியுடன் சொன்னவர்கள் கேட்டவர்கள் சோர்வின்றி நோற்றவர்கள் துன்னுவரே பல்வளனும் தோய்ந்து

நால்

வெள்ளியங்கிரியென விளங்கு கைலையில் உள்ளந்தோறும் உறையும் ஒருவன் உமையொரு பாகனாய் உன்னதரேத்த மையா முக்கண் திகழ், ஹயவளாய் புன்னகை பொங்கும் திருமுகம் பொலிய வன்மையுடனே விளங்கிடும் பொழுதில் விண்ணக அழகியரில் வியன் புகழுடையாள் கண்கள் வியக்கும் கலினுடை ரம்பை பண்ணுடை, கைக்குப் பரதம் பயின்றாள் பிராங்கி என்னும் பெருந்தவ முனிவனும் கருத்தை மயக்கும் நாட்டியம் கண்டு விருப்பம் மிகுந்த விகடநடனத்தால் கருணைக் கெளரிகாந்தனைப் போற்ற அண்ணலும் பிராங்கியை அனுக்கிரகிக்க பண்ணும் சிவநெறிப் பிராங்கிப் பித்தர் மண் சுமந்திட்ட கடவுளை மட்டும் சுற்றி வந்தே சம்போ மகாதேவவென்று பற்றுதலுடனே பன் முறை போற்றி வற்றாக்கருணை உமையை வணங்கா உற்ற திடமுடன் நிலவுலகு மீன் முற்றும் துறந்த பிராங்கியாம் முனிவன் சுற்றும் தன்னை மதியாமை கண்டு சக்தி தரும் சங்கரி வெகுண்டே தக்க தண்டனை தருவோம் யாமென துக்கம் மிகவே அவன் சீர்த்திலங்கு சக்தியெல்லாம் நீங்கவே சபித்தாள்

நண்டொடு பன்றிக்கும் நல்லருள் சூரக்கும் அண்ணலோ பிராங்கியின் அவலம் கண்டு தண்டமொன்றை அவன் தாங்க அளித்து பெண்ணுடை செயற்கு எதிர் செயலாலே திண்மை கொடுத்திட தீரனாம் முனிவனும் அட்டகாசனாய் விகடமாய் ஆடியென்றும் நட்டம் பயில் நாதனைப் போற்றிட எட்டுத்திசையும் ஏத்தும் அம்மையாள்

வெட்கம் மிகுந்து வேதனை கொண்டு கைலையை விட்டு காசினிபுகுந்து காளகம் தோறும் சூழன்று திரிந்து அலையும் மனதை அடக்கியகொதமன் நிலையிலா, ஸபம் நாடா முனிவனின் கலை நிறை பூங்கா மரமதனிலே , லை மறை காயாய், னிதுறைந்திட்டாள் மாரி குன்றி மலரெல்லாம் வாடி சீரியல் சிதறி செந்நெறி மறைந்து பாரிலே பாலைவனம் எனக்கிடந்த பேரியல் அவ்வனம் பெரிதும் மற்றந்து கூர்விழி கொண்ட கெளரி மீனாளுந்து பேருவகையாலே பொலிவுறச் சிறந்து அந்தணர் மகிழி ஆவினம் சிறக்க சுந்தர மலர்கள் சுகந்தம் பரப்ப சுந்தரம் குளிர்ந்த சுந்தோஷம் தெரிந்து தந்தை போலும் கொதம மறையோன் முந்தைப் பிணக்கால் மாதிரிபுரசுந்தரி வந்த தன்மை உணர்ந்தே வணங்கிப் பந்தமுறவே பாங்குறப் போற்றினன்

அர்த்த நாரியாய் அரனார் உடலில் பரத்தா பத்தினி பேதம் ஒளியவே , ருவர் என்னும், யல்பு, ல்லாமல் ஒருவர் என்னும் உயர்வே ஒங்க கிருபை பொலியும் காட்சியே தோன்றும் அருளைப் பெறும் வகை அருள்கந்றே என்று அம்மை கொதமனை வேண்ட தன் புண்ணியெப்பயன் போலுமிகுவென கண்ணல் மொழியன் கொதமன் மகிழ்ந்து பன்முறை போற்றி கேதாரகெளரியென்ற வன்மை நிறை விரத முறைமையை அம்மைக்குச் சொல்ல அவளும் மகிழ்ந்து எம்பிரானை நோக்கி நோன்பு முயன்றாள்

புரட்டாதி திங்கள் புகழ் அமாவாசை , ரவு கழிந்த ஈரைந்தாம் நாளென்ற வரம் மிகத்தரு விஜயதசமி தொட்டு , ருபத்தொரு நாள் , ஹவனை நோக்கி கருணை மிக்க காமவல்லி நோற்று வரும் சதுர்த்தசிபில் வாழ்வு சிறக்க , ருபத்தொரு முடிச்சு, ட்ட காப்பிழை கரத்தில் அணிந்தாள் காரிகையாளே

மாண்மூல ஏந்திய மாநாற் கரத்தராய்
வான் மண் ஏத்திட வெள்விடையேறி
தேனிறை கூந்தல் தேவி முன்பு
கோன் என மணவாளக்கடவுள் தோன்றி
நோன்பினை ஏற்றோம் நொந்தனையோ
என்றே வினவி எம்மன்னை கெளரியை
தன்னோடு அனைத்தே தந்தோம்
, டம் என்று, னிய மொழிபேசி
நடமிடு நாயகர் உருவும் மாறினன்

அப்பனும் அம்மையும் ஆங்கே, ஜென்னது
, ப்புவி ஏத்த அர்த்தநாரீசனாய், லங்கு
செப்பருவாடுவும் கொண்டனர் அதனை
தப்பிலாப் பிருங்கியோடு கெளதமர்
விண்ணகத்தற் மண்ணவர் யாவரும்

கண்களி கூரமகிழ்ந்தே போற்றினர்
எம்மை நோக்கி, வெவிரத்தை முறையாய்
, ம்மையில் நோற்பவர், ன்பமெல்லாம் பெறுவர்
நம்புமின், தெளன்றே நாயக அர்த்தநாரீசர்
மொழிந்தே அருளினர் போற்றினர் யாவரும்

அன்று தொட்டே ஆடவர் மங்கையர்
என்னும் யாவரும் ஏற்றம் பொங்க
மண்ணுலகத்தில் மணவாழ்வு உண்டாக
பண்ணும் செயல்கள் பலிதமுண்டாக
செல்வம் ஓங்க சீர்மைகள் பொலிய
பல்வகை, ன்பமுடன் பரகதிகிட்ட
கேதாரகெளரியிடன் கடவுளைப் போற்றி
தீதில் நோன்பு நோற்றுச் சிறந்தார்

கும்பத்தை பூஜிப்பது ஏன்?

உலகைப் படைக்கும் முன் பகவான் விவ்தனு, பாற்கடலில் பாம்பகணையின் மேல் சாய்ந்தவாறு அமர்ந்திருந்தார். அவருடைய நாபிக் கமலத்திலிருந்து ஒரு தாமரை வெளிப்பட்டது. அந்த மலரிலிருந்து படைப்புக் கடவுளான பிரம்மா தோன்றினார். பிரம்மாவே உலகத்தை சிருஷ்டத்தார். கலசத்தில் உள்ள நீரானது, எந்த நீரிலிருந்து படைப்பில் உள்ள அனைத்தும் தோன்றியதோ, அந்த நீரைக் குறிக்கிறது. அந்தப் புனித நீர்தான் அனைத்திற்கும் உயிர் அளிக்கும் சக்தி படைத்தது. இந்த நீர் என்னிலடங்கா உருவங்களையும் வடிவங்களையும் உயிர்த் துடிப்பும் உணர்வும் உள்ள பொருள்கள் மற்றும் ஜடப் பொருள்கள் ஆகிய அனைத்தையும் படைக்கும் சக்தியைத் தன்னுள் அடக்கியுள்ளது.

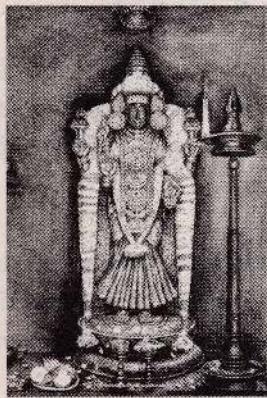
மேலும், உலகில் உள்ள மங்களகரமான அனைத்தையும் படைக்கும் சக்தியையும் பெற்றது, இது. கலசத்தில் உள்ள இலைகளும் தேங்காயும் சிருஷ்டியைக் குறிக்கின்றன. கலசத்தைச் சுற்றியுள்ள நூல் படைப்பில் உள்ள அனைத்தையும் ஒன்றாகப் பிரைக்கும் அன்பைக் குறிக்கிறது. ஆகவேதான் கலசம் புனிதமாகக் கருதப்பட்டு பூஜிக்கப்படுகிறது. புனிதமான நதிகளின் நீர், அனைத்து வேதங்களின் சாரம் மற்றும் அனைத்து தேவதைகளின் ஆசி ஆகியவை கலசத்தில் உள்ள நீரில் வந்து சேரவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்படுகிறது. பின்னர், கலச நீர் அபிஷேகத்திற்கும் மற்ற சடங்குகளுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஆலய கும்பாபிஷேகத்தில் ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கலசத்தில் உள்ள புனித நீர் ஆலய கோபுரக் கலசங்களின் மேல் ஊற்றப்படுகிறது. அசுரர்களும் தேவர்களும் பாற்கடலைக் கடைந்தபோது, அழுத கலசத்தை ஏந்தியவாறு இறைவன் தோன்றினார். இவ்வழுதம் அனைவருக்கும் இறவாவரத்தை அருளியது. எனவே, கலசமும் இறவாத் தன்மையைக் குறிக்கிறது. ஞானியர் என்போர் நிறை மனிதர்கள். இதற்குக் காரணம் அவர்கள் தங்களுடைய உண்மை சொருபம், பூர்ணமான - எங்கும் நிறைந்த - பேருன்மையேயன்றி வேறில்லை என்பதை நன்கு உணர்ந்தவர்கள். அவர்கள் என்றும் குறைவற்ற மகிழ்ச்சியும் அன்பும் நிறைந்து விளங்குகின்றனர்.

உலகில் உள்ள மங்களகரமான அனைத்தையும் குறிப்பவர்களாக அவர்கள் விளங்குகின்றனர். அந்த நிறை மனிதர்களின் பெருமையைப் போற்றும் வகையில் பூரண கும்பத்துடன் அவர்கள் வரவேற்கப்பட்டனர். இது அவர்களிடத்து நமக்கு உள்ள பக்தி நிறைந்த மரியாதையை நாம் முழுமனதுடன் வெளிப்படுத்துவதன் அடையாளமாகும்.

சக்தி

1. கடவுளுக்கு மனைவி கிருபாவு போல வைத்து வழிபறுவதை நோக்கம் என்ன?

பரம் பொருள் போதானந்த மெய்ப்பொருள். போதமாகிய அருளொளி சக்தி எனவும், ஆனந்தமயம் சிவம் எனவும் கருதப்படுகின்றன. கடவுளின் அருளாகிய சக்தியினையே அம்மையென வைத்து வழிபடுகின் றோம். அந்த சக்தி இல்லையானால் கடவுளும் இல்லை. குரியன் தன்னுளியைக் கொண்டு இருளை ஒட்டிக் கண்களுக்கு வெளிச் சத்தைக் கொடுப்பது போல, இறைவனும் உயிர்களின் மயக்கத்தை, சக்தியைக் கொண்டு ஒழித்து உயிர்களுக்கு மெய்யறி வினைத் தருகின்றான். விளக்காவது சுடரே அதில் குடும் இருக்கிறது. சுடரிலிருந்து குட்டினையோ குட்டிலிருந்து சுடரினையோ பிரிக்க முடியாது. அப்படி அவை ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்றன. அதுபோல ஆண்டவனிடமிருந்து சக்தியையோ சக்தியிடமிருந்து ஆண்டவனையோ பிரிக்க முடியாது.

“அருளது சக்தியாகும் அரன் தனக்கு, அருளையின்றித் தெருள் சிவமில்லை அந்தச் சிவமின்றிச் சத்தியில்லை”

- சிவஞானசித்தியார் .

2. அநுசக்தி பெண் வாழவும் பற்றுவாகீனர்?

உலக உயிர்கள் அனைத்தும் ஆண்பெண் தன்மையில் இருந்தே உலகயோகம் நுகர்ந்து உலக வளர்ச்சியைச் செய்கின்றன. செடிகொடிகளிடமிருந்து ஆண் பெண் தன்மை வடிவமாய்க் கொண்டு போகியாய்த் தோன்றி உயிர்கள் அனைத்தையும் போகத்தை அனுபவிக்கச் செய்கின்றான். அவன் அம்மை அப்பனாக இருந்து உலக சிருஷ்டி செய்ததனாலேயே உலகவுயிர ணைத்தும் அம்மை அப்பராயிருந்து மக்கட் பேற்றெட்டந்து வாழ்கின்றன. அவன் அம்மை அப்பனாயிருந்து உலக சிருஷ்டி செய்யாது போனால் நாமும் அம்மை அப்பராயிருந்து உலக விருத்தி செய்தல் இயலாது. ஆனால் ஆண்டவன் போருபத்தோடு யோகருபம் அல்லது வேகருபம் அல்லது கோரருபம் உடையவன்.

மின்சார சக்தியை ஆராய்ந்து பார்த் தால் அதனுள் இரண்டு வகையான சக்திகள் இருப்பதைக் காண்கின் றோம். ஓன்று “பாஸிடிவ்”, மற்றொன்று “நெகடிவ்” என் இவை இரண்டு வகையா யிருக்கின்றன என்பதை எந்த விஞ்ஞான சாஸ்த்ரியியும் சொல்ல முடியாது. இவ்விரண்டும் சேர்ந்தால்ல லது மின் சாரம் உண்டாகாது.

“இருமையினன்றி, இயங்காது உலகம்” என்பது விஞ்ஞானிகளின் அபிப்பிராயமாகும். இங்ஙனம் எல்லாவற்றிலும் இருமை இருப்பது ஆண், பெண் போன்ற இருமைகளாகும். இங்ஙனம் உலகம் முழுவதும் ஆண் பெண் வடிவமாக இயங்குவதற்காகவே இறைவனும் தன்னருட் சக்தியைப் பெண் வடிவாக்கி உடன்கொண்டு விளங்குகின்றான்.

சிறுவர் பக்கம்

3. கோயில்களில் பள்ளியறை வைத்திருப்பதைன்?

உலகப்படைப்பு சிவத்திலிருந்து சக்தி வெளிப் பாட்டால் உண்டாகின்றது. அதன் ஒடுக்கம் சக்தி சிவத்தில் ஒடுங்குவதால், உணர்வது. இந்நிலைகளைக் காட்டுவதற்காகவே அம்மை வேறு அப்பன் வேறாக வணங்கி, இரண்டினையும் பூஜை முடிவில் ஒன்று சேர்த்து வணங்குகின்றார்கள்.

4. ஆண்குக்காருமூறை ஆண்டவனுக்கு நடத்து திருக்கவியான வயங்கள் எதற்கு?

ஆண்டவன் நித்தியகவியான ரூபி, நமக்கு ஓராண்டு என்பது தேவர்களுக்கு ஒருநாள் ஓராண்டு என்பது தேவர்களுக்கு ஒருநாள், ஆதலால் ஆண்டுக்கு ஒரு திருக்கல்யாணம் நடத்துவது தினமும் நடத்துவதாகும். தினமும் நடத்துவேன் எனின் சிவனிடமிருந்து சக்தி பிரியாது அம்மை அப்பராம் போகவடிவம் கொண்டு அருள் செய்வதினாலேயே நாம் உய்கின் றோம் என்கின்ற உண்மையைக் காட்டுவதற்காகவேயாம். (சிவாரி ஆச்சரமுற்றத்திப் பிள்ளை அவர்களின் திருக்கல்யாணம் என்னும் நூலில் விரிவாக தெரிந்து கொள்ளலாம்.

5. பெண்துப்பாங்கள் பல திருக்கக் காருணம் என்ன?

அருவத்தில் சிவத்துக்குச் சக்தியும் நாதத்துக்கு விந்துவும் ஆக இருவகையாகவும், உருவத்தில் மகேசனுக்கு மகேசையாகவும் உருத்திரனுக்கு உமையாகவும், மாலுக்குத் திருவாகவும் ஜயனுக்கு வாணியாகவும், அருவருவமாகிய சதாசிவத்துக்கு மனோன்மனியாவும் எவ்வாறு ஏக நாயகனாகிய இறைவன் நடிக்கின்றானோ அவ்வாறே அவனது சக்தியும் நடிக்கின்றாள். ஏழுவிதமாக நடிக்கின்ற இறைவன் எப்படி ஒருவனோ அதுபோல ஏழு விதமாக நடிக்கின்ற சக்தியும் ஒருத்தியே ஆகும்.

திருச்சிற்றும்பஸம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல்லாமர னாமமே
தழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றும்பஸம்

இந்து சாதனம் (HINDU ORGAN)

email : saivaparipalananasabai1888@gmail.com

ஹேவிளம்பி ஞ புரட்டாதி மாதம் மீ 1ஆம் ஈ (17.09.2017)

சமயப் பற்றுடன் வாழ்வோம்

அன்மையில் வடபுலத்திற்கு பெளத்த உயர் பீட மகாநாயக்கர்கள் வருகை தந்தனர். ஒரு அரசு தலைவருக்குரிய மரியாதை, கொரவும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டதை காண முடிந்தது.

நம் மத தலைவர்கள், துறவியர், குருமாருக்கு நாம் வழங்கும் மரியாதை எத்தகையது? என்பது அவ்வேளையில் பலரதும் பேச்சாக இருந்தமை காணக் கூடியதாக இருந்தது,

நம்மவர்கள் சிலர் கூடியிருந்தாலே நம் சமயம், சமயிகள், சமயத் தலைவர்கள் பற்றி நாமே இகழுத் தொடங்கி விடுவோம்.

பிற சமயிகள் தம் சமயத்தலைவர்கள் பிழையே செய்யினும் பொது வெளியில் அது பற்றி பேசுவதை

தவிர்ப்பதை அவதானிக்கலாம். ஆனால் நம்மவர்கள் வலிந்து பொது வெளியில் நம் குருமார்கள் தவறே செய்யாவிடினும் தமிழகத்து நாஸ்திக - இந்து வெறுப்பு ஊடகங்களின் பாணியில் தூற்றி பாவத்தையே சம்பாதிக்கின்றனர்.

இது ஒரு புறமிருக்க, நம் சமய குருமார்கள், நாவலர் பெருமான் போன்றவர்கள் பற்றியெல்லாம் பலரும் சலுக வலைத்தளங்களில் பலரும் விநோதமான முறையில் விமர்சனங்களை செய்து வருகின்றனர்.

காலமாற்றம் ஆறுமுகநாவலரின் சில கருத்துக்களை ஏற்க இயலாத்தாக அறிவுக்கு பொருத்த மற்றதாக்கியிருக்கிறது என்பதற்காக அவர் செய்த சாதனைகள், பணிகளை மறந்து - மறைத்து விடுவது அறிஞர் செயலா?

நாவலர் வெறுப்புணர்ச்சியை பிரச்சாரமாக பேணுபவர்கள் நாவலரின் பணிகளின் ஒரு சில வற்றையேனும் செய்தார்களா?, செய்வார்களா?

இது போலவே காலமாற்றத்தை கருத்தில் கொள்ளாது இந்துக்களிடையே உட்பிரிவுகளை பெரும் பிரிவாக காட்டி அவற்றில் நாம் தொடர்பில்லா தனித் தன்மையர் என்று அடையாளப்படுத்த சிலர் முற்பட்டு வருகின்றார்கள்.

இதன் விளைவு என்னவாகும்? சிறுபான்மை சமயமாக இருக்கின்ற நம் சமயம் குழக்குமுவாக உடைந்து விடாதா?

நம் பெரியவர்கள் கொள்கை ரீதியாக - தத்துவ அடிப்படையில் - சலுக அடிப்படைமாழி அடிப்படை என்று வேறுபடினும் அவர்களின் நற்பணிகளை போற்றி வாழ்வது நாமே அவர்களை தூற்றுவதால் ஆன்மீக பணியில் ஈடுபட்டுவரும் புதியவர்களான இளைஞர்கள் “ஏன் இந்த அவப்பெயர்” என விலகியன்றோ செல்வர்?

ஆகவே, வேற்றுமைகளை மறந்து - பிழைகளை பொறுத்து - பெருமையோடும் ஒன்றிப்போம்.

கொள்கை - நம்பிக்கை வேறுபாடு இருப்பினும் சனாதன இந்துச் சைவர்களாக இணைவோம். உரிய கெளரவும் நம் சமயத்திற்கு ஏற்பட செயற்படுவோம். சமயத்திற்கு ஏற்படும் இகழ்ச்சி அச்சமயி என்ற அடிப்படையில் நமக்கே ஏற்படும் இகழ்ச்சி என்பதை உணர்வோம். சிந்திப்போம்.

சிதம்பரம் ஸ்ரீ அம்பலவாண சுவாமி புண்ணியநாச்சி தரும பரிபாலன சபை

சிதம்பரத்தில் வாங்கிய காணி

வவ. இரகுநாத முதலியார்

செயலாளர், சைவபரிபாலன சபை

1925ம் வருடம் ஜூன் 28ம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் சிதம்பரம் ஸ்ரீ அம்பலவாண சுவாமி புண்ணிய தரும பரிபாலன சபைக்காக அதன் அக்கிராசனர் அருணாசலம் தில்லையம்பலம் காரியதறிசி விசுவலிங்கம் கந்தையா, உப காரியதறிசி திரு. மு. பகுபதி செட்டியார், சிதம்பரநாதச் செட்டியார், தனாதிகாரி இராமலிங்கம் சிவகுருநாதன் (Proctor) மனேஜர் குழந்தைத்தம்பி கதிர்காமத்தம்பி ஆகியோருக்கு தஞ்சாவூர் ஜில்லா நாகபட்டினம் தாலுக்கா நகர் பெருமாள் கோயில், கீழே வீதியில் இருக்கும் ஷண்முக வேலாயுத முதலியார், சுவாமிநாத முதலியார் இருவரும் சேர்ந்து எழுதிக் கொடுத்த அந்த கிரய சாசனப் பத்திரம்

எங்களுக்கும் பாத்தியமான சொத்தை நாங்கள் தங்களுக்குச் சுத்த கிரயமாக கொடுக்க ஒப்புக் கொண்ட தொகை 1600 ரூபா.

இப்பணம் ரூபா 1600 தங்கள் சபையின் பணமாகப் பெற்றுக் கொண்டு இதனடியிற் கண்ட சொத்தைத் தங்கள் சபைக்குச் சுத்த கிரயம் செய்து கொடுத்துவிட்டோம். இதனடியிற் கண்ட சொத்தை இன்று முதல் தாங்களும் தங்களுக்குப் பின் வரும் சிதம்பரம் ஸ்ரீ அம்பலவாண சுவாமி புண்ணியநாச்சி தரும பரிபாலன சபையின் அக்கிராசனர், காரியதறிசி, உபகாரியதறிசி, தனாதிகாரி, மனேஜர் ஆகிய பதவிகளை வகிப்பவர்கள் சுத்த கிரயமாக ஆண்டு அனுபவித்துக் கொள்ளலாம்.

நாங்கள் சம்மதத்துடன் எழுதிக் கொடுத்த சுத்த கிரய சாசனப் பத்திரம்

தென்னாற்காடு டிஸ்றிக்ற் சிதம்பரம் தாலுக்கா சிதம்பரம் ஸ்பரிஜிஸ்டிரர் சேர்ந்த சிதம்பரம் மயூனிசிப்பல் போல் நாராயணபிள்ளை தெருவுக்கு மேற்கில் உள்ள வீடும் வளவும் எங்களால் யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கும் சிதம்பரம் ஸ்ரீ அம்பலவாண சுவாமி புண்ணிய

நாச்சி தரும பரிபாலன சபையாருக்குச் சுத்த கிரயம் செய்து கொடுக்கப்பட்டது. மாலைகட்டித் தெருவில் 28ம் இலக்கத்தில் உள்ள ஒட்டுவில்லைக்கட்டு கோப்பு வீடு.

குறிப்பு:-

1. ஏற்கனவே சிதம்பரம் அரங்கனாதன் தெருவில் இருந்து சிதம்பரம் அம்பலவாண சுவாமி புண்ணிய நாச்சி அம்மையார் மடம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து எவ்வும் சென்று மேற்பார்வை செய்யாமையால் விலை பட்டுப் போயிற்று.
2. தற்போதைய மடத்தை வாங்க பொருஞ்சுவி செய்தவர் சிதம்பரம் அம்பலவாணசுவாமி புண்ணியநாச்சி தில்லையம்பலம் அவர்கள். அவர்கள் தமது சொந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து வாங்கினார். (திரு. மு. மயில்வாகனம் அவர்களது, எனது பழைய நினைவுகள் நூலில் இருந்து)
3. சிதம்பரம் அநாதசாலைச் சங்கம், சிதம்பரம் புண்ணிய நாச்சிமடத்திரும் பரிபாலசபை இரண்டுமே 28 மாலை கட்டித் தெருவில் இயங்கி வந்தன. 1938 ம் ஆண்டு ஜனவரி 27 யாழ்ப்பாணம் இந்தக் கல்லூரி மண்டபத்தில் கூடிய கூட்டத்தில் இரண்டையுமே யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபையாரிடம் ஒப்படைப்பது என்ற தீர்மானிக்கப்பட்டது. (சிதம்பரம் அம்பலவாண சுவாமி புண்ணியநாச்சி மட தரும அக்கிராசனம் திருவாளர் அருணாசலம் தில்லையம்பலம் 1937ம் ஆண்டு சைவபரிபாலன சபைத் தலைவராகப் பதவி ஏற்று இரு சபைகளும் ஒரே நோக்கம் கொண்டமையால் சிதம்பரம் அம்பலவாண சுவாமி புண்ணியநாச்சி மட தரும பரிபாலன சபையை யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலன சபையாரிடம் ஒப்படைத்து விட்டார்கள்).

சைவப்பாலன சபையும் அக்ல இலங்கைச் சைவமாநாடுகளும்

சைவப்பாலன சபை தனது சமயம் மனிகளை ஆற்றி வரும்போது இந்தியாவில் கீழந்து சைவ சித்தாந்தத்தில் புலமை மிகக் கைவ அறிஞர்களையாற்பாணத்திற்கு வரவழைத்து அகில இலங்கைச் சைவ மாநாடுகளை வருடந்தோறும் அல்லது காலத்திற்குக் காலம் நடாத்தி வந்துள்ளது.

இது யாற்பாணத்தில் சைவ சமயிக்ட்ரும் பெரும் வரும் பிரசாதமாய் அமைந்தது. எனக்கு ஞாபகங்களில் உள்ள 1952ஆம் ஆண்டுகளில் ஒம் மாநாடுகள் யாற்பாணம் இந்துக் கல்லூரி தமிழ்க்கலவன் பாடசாலையில் நடைபெற்று வந்தன. அப்பொழுது கோவைக் கிழவர் C.M. கூராமச்சந்திரன் செட்டியார் தலைமை தாங்க வந்திருந்த எனது தாயார் செல்லம்மாளின் சித்தாந்த அறிவை வியந்து கூறர் 6 பாடல்கள் பாழ அவரைப் பாராட்டிச் சென்றார்கள்.

1930களில் பண்ணதமணி கதிரேசன் செட்டியார், பின்னர் சரவண முதலியார் (அ.ச. ஞானசம்பந்தனின் தந்தை) சிவகவிமணி சி.கே. சுபிரமணிய முதலியார், சென்னை சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜ செயலாளர் மா.பாலசுப்பிரமணியம், பழனி ஈசான சிவாச்சாரியார், க.வச்சிரிவேல் முதலியார், க.ச.மினாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை,

மகாவித்துவான் தன் பாணிதேசிகர் மௌனம் சோமசுந்தரதம்பிரான், முத்து மாணிக்கவாசக முதலியார், (காஞ்சிபுரம், மெய்கண்டர் இத்தென்) பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தன் போன்றோர் மாநாட்டு பெருந்தலைவர்களாய் மாநாட்டுக்கு தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்துள்ளனர். எனக்குத் தெரிந்த வகையில்

சிவமுந் தத்புருஹதேசிகர் (வமினாகரம்) - 1968,
கயப்பாக்கம் சோமசுந்தர செட்டியார் - 1969, திரு. சி. அருடை வழவேல் முதலியார் - 1970, செஞ்சாற் கொண்டல் சோ. சிங்காரவேலன் - 1973, திரு. சி. இராமலிங்கம் (அன்னையதை பல்கலைக்கழகம்) - 1974, பேராசிரியர் முதனவர் நல்லூர் சா. சுரவணன் - 2011, கலாநிதி வை. இருத்தினசபாயதி - 2012

போன்ற சைவசித்தாந்தத்துறை வல்லுனர்கள் யாற்பாணம் வந்து சைவப்பாலன சபையாருடைய அகில இலங்கைச் சைவ மாநாடுகளைச் சிறப்பித்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். மாநாடுகள் முழவடைந்த மின் சிலகாலம் யாற்பாணத்தில் தங்கி சைவசித்தாந்த வருப்புக்களையும் நடாத்தி யாற்பாணத்துச் சைவ அறிஞர்க்ட்ருச் சைவ சித்தாந்த நால்களின் விளக்கத்தினையும் விரித்து விளக்கி பெரும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றுச் சென்றுள்ளனர்.

இந்த ஆண்டும் சைவ பரிபாலன சபை அகில இலங்கைச் சைவமாநாட்டை செப்டம்பர் 15, 16, 17ஆம் திகதிகளில் வெகு சிறப்பாக முன்னெடுத்துள்ளது.

முறையே கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன், ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியர் திருமதி. கலைவாணி இராமநாதன், சபைத்தலைவர் - ஓய்வுநிலை நீதிபதி கி. வசந்தசேனன் ஆகியோர் தலைமையில் இம் மூன்றாண் நிகழ்வுகளும் நடைபெறவுள்ளன.

இந்துமத அலுவல்கள் கலாச்சார அமைச்சர் கெளரவ. மாண்புமிகு டி.எம்.சுவாமிநாதன் அவர்கள் முதன்மை விருந்தினராக கலந்து கொள்ளும் இந்நிகழ்வில் கம்பவாரிதி கி.ஜயராஜ் உள்ளிட்ட பல சைவச்சான்றோர்களின் உரைகளும் இடம்பெற உள்ளன.

பேச்சாளர்கள். குருமார்கள். துறவியர். ஆதீன சந்நிதானங்கள். பண்ணிசை வல்லார்கள். இளைஞர்கள். அன்பர்கள் என்பலரும் கூடும் இம்மாநாடு சைவ ஏழையை உண்டாக்கும் என நம்பலாம்.